Parivartio

No: 4 VARSINAIS-SUOMEN RESERVILÄISPIIRIEN LEHTI 65. vuosikerta 19.8.2026

Reserviläisistä tehot irti Hevonpäässä

s. 4

Maanpuolustus on muutakin kuin rämpimistä s. 2

Merellistä huoltoa on harjoiteltava s. 3

Etyj: Ukrainalaislapsia militarisoidaan Venäjällä s. 5

Resilienssi rakennettava ennen kriisiä s. 6-7

Sosiokulttuurin näkymätön taistelukenttä s. 8-9

Kirja-arvio: Kartat Lähi-idän politiikan palveluksessa s. 9

PÄÄKIRJOITUS

Yhdessä aktiivinen syksy

Kesä alkaa vähitellen kääntyä syksyyn, ja samalla reserviläistoiminta siirtyy jälleen vuoden vilkkaimpaan toimintakauteen. Tulevat kuukaudet tarjoavat yhdistyksille runsaasti mahdollisuuksia järjestää tapahtumia, koulutuksia, kilpailuja, retkiä ja yhteisiä tilaisuuksia. Toivonkin, että jokainen yhdistys tarttuu aktiivisesti tähän mahdollisuuteen ja rakentaa jäsenilleen monipuolisen syyskauden.

Parivartio on meidän kaikkien yhteinen lehti. Se kertoo varsinaissuomalaisesta reserviläistoiminnasta, sen ihmisistä ja onnistumisista. Lehti tarvitsee kuitenkin sisältöä, jota ei voi kirjoittaa toimituksessa ilman yhdistysten apua. Jokaisessa yhdistyksessä tapahtuu vuoden aikana paljon sellaista, mikä ansaitsisi tulla kerrotuksi myös muille. Lyhytkin juttu muutamalla valokuvalla on arvokas. Se antaa muille ideoita omaan toimintaan, kannustaa osallistumaan ja ennen kaikkea tallentaa yhdistyksen historiaa tuleville sukupolville.

Yhtä tärkeää on lehden taloudellinen perusta. Painetun jäsenlehden tekeminen ja jakelu ovat merkittävä panostus, mutta samalla ne ovat myös investointi jäsenistön tavoittamiseen ja yhteisöllisyyteen. Tähän tarvitsemme edelleen yhdistysten apua. Jokainen hankittu ilmoitus tukee lehden ilmestymistä ja auttaa säilyttämään laadukkaan jäsenlehden myös tulevaisuudessa.

Paikalliset yritykset ovat usein valmiita tukemaan yhdistystoimintaa, kun niitä lähestytään avoimesti ja kerrotaan, mitä reserviläistoiminta omalla paikkakunnalla merkitsee. Yksi ilmoitus saattaa tuntua pieneltä asialta, mutta yhdessä niistä muodostuu ratkaiseva kokonaisuus.

Reserviläistoiminta tunnetaan ennen kaikkea ampumatoiminnasta, eikä syyttä. Ampumataito on yksi reserviläisen keskeisistä sotilaallisista taidoista, jota on harjoiteltava säännöllisesti. Samalla on kuitenkin hyvä muistaa, ettei toimintakyky rakennu yhden taidon varaan. Nykyaikaisen reserviläisen valmius muodostuu monesta toisiaan tukevasta osa-alueesta.

Fyysinen kunto on edelleen kaiken perusta. Hyvä kestävyys, lihasvoima ja liikkuvuus eivät ole tärkeitä vain sotilaallisissa tehtävissä, vaan ne vaikuttavat myös jokapäiväiseen jaksamiseen, työkykyyn ja terveyteen. Hyväkuntoinen ihminen palautuu nopeammin rasituksesta, kestää paremmin kuormitusta ja kykenee toimimaan tehokkaasti myös vaativissa olosuhteissa. Jokainen liikuntasuoritus, olipa kyse kävelystä, pyöräilystä, kuntosaliharjoittelusta, suunnistuksesta tai maastomarssista, rakentaa tätä perustaa.

Yhtä tärkeä on kuitenkin henkinen toimintakyky. Viime vuosien tapahtumat ovat osoittaneet, että kriiseissä tarvitaan ennen kaikkea ihmisiä, jotka pystyvät säilyttämään toimintakykynsä myös paineen alla. Henkinen kestävyys tarkoittaa kykyä tehdä päätöksiä epävarmuudessa, toimia yhteistyössä muiden kanssa ja säilyttää toimintakyky silloinkin, kun olosuhteet muuttuvat nopeasti. Sitä kehitetään ennen kaikkea osallistumalla, harjoittelemalla ja toimimalla yhdessä muiden kanssa. Jokainen harjoitus, kilpailu, koulutusilta tai yhteinen talkoopäivä vahvistaa myös tätä osa-aluetta.

Reserviläisyhdistysten vahvuus on juuri niiden monipuolisuudessa. Ampumatoiminnan rinnalla voidaan järjestää ensiapukoulutusta, suunnistusta, maastotaitoja, varautumiskoulutusta, luentoja, liikuntatapahtumia, retkiä ja yhteisiä harjoituksia. Samalla tarjotaan jäsenille erilaisia tapoja osallistua oman kiinnostuksensa ja elämäntilanteensa mukaan. Monipuolinen toiminta auttaa myös uusien jäsenten mukaan saamisessa. Kaikki eivät löydä ensimmäiseksi tietään ampumaradalle, mutta retki, kuntotapahtuma tai koulutusilta voi olla juuri se tilaisuus, jonka kautta syntyy pitkäaikainen harrastus reserviläistoiminnan parissa.

Toivotan kaikille yhdistyksille aktiivista, turvallista ja onnistunutta syyskautta. Tehdään yhdessä näkyväksi se monipuolinen ja arvokas työ, jota Varsinais-Suomen reserviläisyhdistyksissä tehdään joka päivä. Kerrotaan siitä myös Parivartion sivuilla, hankitaan yhdessä lehden tarvitsemat ilmoitukset ja rakennetaan toimintaa, joka kehittää ampumataidon lisäksi myös fyysistä kuntoa, henkistä kestävyyttä ja yhteishenkeä. Ne muodostavat yhdessä reserviläisen toimintakyvyn perustan – niin harjoituksissa kuin arjenkin haasteissa.

Joni Lindeman
päätoimittaja

PIIRIKIRJOITUS

Jäsenet, osallistukaa!

Maanpuolustus on paljon muutakin kuin saappaanjälkiä märässä metsässä tai kertausharjoitusten virallisia kaavoja. Maanpuolustuskyky ja -tahto koostuvat sekä fyysisestä, että henkisestä puolesta, joita kumpaakin tarvitaan kokonaisuuteen.

Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen ja Puolustusvoimien antaessa ”kovempaa” sotilaallista koulutusta näen reserviläisyhdistysten roolin painottuvan enemmän historian ja paikallisten perinteiden ylläpitoon, yleisten sotilastaitojen kehittämiseen sekä henkisen kestävyyden kehittämiseen. Suurelle yleisölle toiminta näkyy erilaisten juhla- ja muistopäivinä toteuttavien seppeleenlaskujen ja kunniavartioiden kautta, mutta se ei ole kuitenkaan koko totuus.

Kevään aikana toteutetun Reserviupseeriyhdistyksille suunnatun kyselyn perusteella yhdistysten toiminnassa korostuvat ammunta, erilaiset luennot, liikunnan mahdollistaminen, edellä mainitut kunniavartiot sekä yhteistyö eri järjestöjen ja viranomaisten kanssa. Uskon, että myös Reserviläisliiton yhdistyksillä toiminta on samankaltaista. Näillä toimilla luodaan ja vaalitaan yhteistä arvopohjaa ja henkistä kestävyyttä.

Suomea on monesti kutsuttu yhdistystoiminnan luvatuksi maaksi. Tällä hetkellä monessa yhdistyksessä jäsenten keski-ikä nousee vuosittain ja tilanteen jatkuessa muuttumattomana pitkään yhdistys kuihtuu, eikä pysty järjestämään toimintaa. Sen vuoksi on jatkuvuuden kannalta ensiarvoisen tärkeää, että myös nuoremmat jäsenet osallistuvat tapahtumiin ja hallitustyöskentelyyn.

Opiskelut, perheen perustaminen ja uran alkuvaiheet vievät aikaa, mutta jos mietitään mitä järjestötoiminta sitten pystyy tarjoamaan vastineeksi ajasta? Paikallistasolla pääsee verkostoitumaan eri alojen asiantuntijoiden kanssa, erilaisten tapahtumien järjestäminen ja johtaminen antaa kokemusta, josta voi olla työelämässä hyötyä. Toiseksi kyse on konkreettisista arjen turvallisuustaidoista. Ensiapu, erätaidot ja varautuminen poikkeustilanteisiin ovat taitoja, jotka lisäävät omaa ja läheistesi turvallisuutta joka päivä.

Ennen kaikkea kyse on kuitenkin ainutlaatuisesta porukasta. Yhdistyksissä tapaat samanhenkisiä ihmisiä, joita yhdistää halu kantaa vastuuta yhteisestä hyvästä ja isänmaasta. Tässä seurassa hitsaudutaan yhteen yli ammattirajojen. Se tarjoaa vastapainoa arkeen ja luo verkostoja, jotka kantavat läpi elämän.

Näin syksyä lähestyttäessä ja arjen palatessa uomiinsa haastan teitä kaikkia, ja aivan erityisesti nuoret jäseniä, osallistumaan yhdistyksienne toimintaan. Tuokaa esiin ja ehdottakaa yhdistyksiin erilaisia tapahtumia tai toimintoja, jotka koette mielenkiintoisiksi ja jotka voisivat houkutella myös muita osallistumaan. Mukaan tuleminen ei vaadi täydellistä sotilastaustaa tai sitoutumista. Jokainen panos on arvokas ja tärkeä.

Tapio Huhtamäki
V-S Reserviupseeripiirin 2. vpj

HENGENRAVINTOA

Kentän laidalta

Seisoin hiljattain kotimme lähellä sijaitsevan ratsastuskentän laidalla ja katselin, kuinka kahdeksanvuotias tyttäreni ohjasi hevosta aiempaa varmemmin ottein. Jo automatkalla hän oli tehnyt minulle selväksi, ettei tällä kertaa tarvita taluttajaa. Riittäisi, että seuraisin ratsastusta kentän laidalta.

Vielä vuosi sitten moni asia oli uutta ja epävarmaa. Isäkin kelpasi taluttamaan ja auttamaan hevosen kanssa. Kentän laidalla seisoessani mieleeni hiipi väistämättä ajatus siitä, kuinka nopeasti aika kuluukaan. Lapset kasvavat ja kehittyvät usein nopeammin, kuin sitä itse ehtii edes huomaamaan. Tuo pieni hevostyttökin aloittaa pian jo toisen luokan koulussa.

Kesä on jälleen vaihtumassa syksyyn ja edessä on paluu tuttuun arjen rytmiin. Illat pimenevät, kalenterit täyttyvät ja lomat ovat kohta enää pelkkä muisto vain. Syksy merkitsee monille meistä uuden alkua: koulujen, harrastusten ja työn käynnistymistä kesätauon jälkeen. Samalla se tuo mukanaan myös kiireitä, velvollisuuksia ja toisinaan huoltakin. Kaikkeen ei aina riitä voimia, eikä kaikkea jaksa kantaa yksin.

Siksi onkin hyvä pysähtyä muistamaan, että elämässä on myös kannattelevia voimia. Kristillinen usko kutsuu luottamaan siihen, että Jumala kulkee kanssamme joka hetki. Hän on läsnä niin valoisina kesäpäivinä kuin pimenevinä syysiltoinakin. Hän näkee sen, mitä emme itse jaksa nähdä ja kantaa silloin, kun omat voimavaramme ovat vähissä.

Hyvä ystäväni. Toivon, että saisit astua tähän alkavaan syksyyn levollisin ja turvallisin mielin. Vaikka elämä muuttuu, lapset kasvavat, vuodenajat vaihtuvat ja monet asiat jäävät lopulta oman hallintamme ulkopuolelle, saamme silti kaiken keskellä luottaa armollisen ja hyvän Jumalan huolenpitoon. Sanansa lupauksen mukaisesti Hän itse on kanssamme elämämme kaikkina päivinä ja sen kaikissa eri vaiheissa.

”Älä pelkää, minä olen sinun kanssasi! Älä arkana pälyile ympärillesi, minä olen sinun Jumalasi. Minä vahvistan sinua, minä autan sinua, minä tuen sinua vakaalla, lujalla kädelläni.” (Jes. 41:10)

Jarno Johansson
Nousiaisten seurakunnan kirkkoherra

Parivartio 4/2026 Rykmentintie 15, 20810 TURKU, matkapuh. 040 160 8001, sähköposti toiminnanjohtaja.vsrespiirit@gmail.com

Päätoimittaja
Joni Lindeman
040 160 8001

Toimituspäällikkö
Teemu P. Peltola
parivartio@gmail.com

Julkaisija
Varsinais-Suomen Reserviupseeripiiri ry
Varsinais-Suomen Reserviläispiiri ry

Toimitusneuvosto
Kirsti Haimila
Ari Hakulinen
Tomi Hoppela
Joni Lindeman
Veli-Pekka Nurmi
Teemu Peltola
Jussi Posio
Tuula Rahkonen
Lauri Tuuna

Taitto ja kuvankäsittely
Salon Seudun Sanomat Oy

Painopaikka
Botnia Print, Kokkola

Pankki
Turun Seudun Osuuspankki
Pääkonttori
FI68 5710 0420 0801 37

Jäsenistömme on ostokykyistä ja useita ammattialoja edustavaa.

Lehden painos 6 150 kpl
Seuraava numero ilmestyy **14.10.2026**
Aineisto toimitukseen **25.9.2026**

Merellinen huolto pitää joukot liikkeessä

Ella Haataja

Kaikki Puolustusvoimien joukot tarvitsevat huolto-organisaation. Merellisessä toiminnassa eteen työnnetty huolto (forward logistics) lisää huoltoketjun joustavuutta. Suuret ja pienet huoltoalukset, yhdessä huollon muiden toimijoiden kanssa, mahdollistavat suuretkin huollolliset toimenpiteet merellä. Tällöin esimerkiksi taistelualusten ei tarvitse siirtyä suuria matkoja mereltä satamiin huollon toteuttamiseksi ja alukset voivat jatkaa tehtäväänsä ilman pidempiä keskeytyksiä.

Monitoimialus Louhen tehtäväkenttä on erityisen laaja, koska sillä on aluksena kansallisesti kaksi hyvin erilaista roolia; Puolustusvoimissa huoltoalustehtävät ja ympäristövahinkojen torjunta-aluksena öljyn ja kemikaalien torjunta. Lisäksi aluksella on hyvät kyvykkyydet jäänmurtoon, aluspalon torjuntaan, hinaustehtäviin ja tukialuksena toimimiseen esimerkiksi sukellustöiden aikana.

Näin ollen aluksen toiminta ei ulotu vain Puolustusvoimien omiin joukkoihin, vaan asiakkaina saattavat olla muut viranomaiset, sidosryhmät ja muut Merivoimien kanssa yhteistyötä tekevät tahot.

Pääsotaharjoitus kehitti huoltokykyjä

Etelä-Suomen rannikkoalueilla ja Suomenlahdella toukokuussa järjestetty Narrow Waters 26-1 -harjoitus kehitti joukkojen kykyä toimia nykyaikaisen taistelukentän uhkaympäristössä. Louhi toimi harjoituksen aikana huoltoa-aluksena. Huollon toteuttaminen ajallaan kaikissa olosuhteissa vaati kuitenkin monien eri toimijoiden yhteistyötä, laivasto- ja rannikkojoukot toimivat toisiaan tukien.

Erityistä huomiota harjoituksessa kiinnitettiin ilmauhalta, kuten drooneilta suojautumiseen. Merivoimat toteutti harjoituksen yhteydessä myös erilaisia miehittämättömien järjestelmien, kuten meri- ja ilmadroonien testejä. Näiden järjestelmien tuominen osaksi Merivoimien suorituskykyjä etenee.

Varusmiesjohtajat osana miehistöä

Louhen osalta harjoitus käynnistyi vauhdikkaasti. Aluksen kyydissä oli varusmiesjohtajia, matruuseja ja saapumiserän 1/26 aliupseerioppilaita, jotka vasta totuttelivat arkeen aluksella. Varusmiesjohtajat puolestaan olivat astuneet palvelukseen viime kesänä ja siirtyneet alukselle marraskuussa.

Kansitehtävissä toimiva merenkulkualiupseeri, kersantti **Kähkönen** ohjaa miehistöä aluksen keula- ja peräkansilla. Hän johtaa esimerkiksi kiinnityksen ja irrotuksen aikana köysien ja lepuuttajien asettamista.

-Vastuu on kasvanut palveluksen edetessä, hän kertoo.

Puolustusvoimat

Raskaan avomeripuomin laskemista mereen harjoiteltiin Narrow Waters -harjoituksessa.

Uudenmaan prikaatin jehut kiinnittivät Louhen kylkeen täydentääkseen vesivarastojaan.

Polttoainetäydennys liikkeessä miinantorjunta-alus Katanpäälle.

Radistina palveleva alikersantti **Johansson** puolestaan hoitaa aluksen viestiliikennettä muihin aluksiin.

-Radisteilla on usein pitkiä päiviä aamusta iltaan. On ollut mielenkiintoista päästä mukaan harjoitukseen ja ottaa opitut taidot käyttöön, Johansson toteaa.

Ensimmäisenä harjoituspäivänä miehistö harjoitteli aluskohtaisen öljyntorjuntakaluston käyttöä ja toinen päivä toimi koko aluksen osaamisen mittarina. Varusmiesjohtajien toimiessa aluksen tilanne-/johtokeskustehtävissä, alus suoritti miinantorjunta-aluksen polttoainetäydennyksen liikkeessä Astern RAS-metodilla, jossa polttoaine siirretään kelluvalla letkulla huoltoaluksen perästä täydentävän aluksen keulaan. Lisäksi Louhi osallistui ilma- ja pintatorjuntaharjoituksiin, aluksella vaihdeltiin valmiustiloja tilanteen ja uhka-arvion mukaan.

Yhteistyötaidot korostuvat merellä

Varusmiesjohtajilla on tärkeä rooli käskyjen välittämisessä miehistölle sekä päivittäisen toiminnan sujuvuuden varmistamisessa. Kähkönen ja Johansson korostavat hyvän ilmapiirin ja toimivan kommunikaation merkitystä, sillä merellä voidaan viettää yhtäjaksoisesti useita viikkoja. Matruusit ansaitsevat varusmiesjohtajilta kiitosta. Matruusit ottavat ohjeet hyvin vastaan ja suorittavat tehtävänsä motivoituneesti. Toimiva ryhmädynamiikka näkyy päivittäisessä työskentelyssä.

Harjoituksissa testataan varusmiesjohtajien kykyä reagoida nopeasti muuttuviin tilanteisiin ja taitoa hahmottaa kokonaisuus johtajana päätöksiä tehtäessä. Koko palvelusajalta on Kähköselle ja Johanssonille parhaiten jäänyt mieleen force protection -harjoitukset ja aseiden käsittely, sillä Louhella on paljon kansitilaa, jota täytyy kyetä suojaamaan:

-Pääsin johtamaan puolustamista laivan ulkokansilla. Harjoitus meni aika hyvin huomioiden, että se oli eka kerta kun sitä ikinä tein, Kähkönen kuvailee.

Kähkönen ja Johansson ovat tyytyväisiä palveluspaikkaansa. Laivapalvelus on tarjonnut sopivasti haastetta pitkine vahtivuoroineen ja samanaikaisine tehtävineen sekä mahdollisuuksia itsensä haastamiseen. Osaamisen kehittyessä myös vastuu on lisääntynyt.

KYMMENEN JA YKSI KIPERÄÄ

1. Missä tapahtui ensimmäinen taistelukosketus talvisodan alkaessa?
2. Milloin käytiin Midwayn taistelu ja mikä sen merkitys oli?
3. Mitkä maat liittyivät Natoon ensimmäisinä kylmän sodan päättymisen jälkeen ja milloin?
4. Mikä on NATO:n 1. artiklan ydinajatus?
5. Mikä ajoneuvo on kuvassa ja mihin sitä käytetään?
6. Mikä järjestelmä on kuvassa? Mihin sitä käytetään?
7. Kuka sai ensimmäisen mannerheimristin ja mistä ansioista?
8. Nimeä kaikki ne valtiot, joilla on ydinase?
9. Mikä on venäläisen prikaatin taktinen taistelujärjestys hyökkäyksessä?
10. Ketkä olivat Afganistanin operaation aikana kaatuneet suomalaiset sotilaat ja mikä heidän kuolemansa aiheutti?

10 + 1
Onko merivoimilla vielä aktiivikäytössä olevia rannikkotykistöilinnakkeita ja jos ei, niin miksi?

Vastaukset lehden sivulla 12.

Kuva kysymys 5.

Kuva kysymys 6.

Reserviläisen koulutuspäivä toi osaamisen ja tekijät yhteen Saloon

Tehokas päivä Hevonpäässä

Kasperi Saarinen

Kasperi Saarinen

Taisteluensiapua ei voi koskaan kerrata liikaa.

Panssarintorjunta eri välinein oli yksi päivän kantava teema.

Osallistujilta tuli kiittävää palautetta päivän tehokkaista järjestelyistä.

Kasperi Saarinen

Poutainen kesäpäivä Hevonpään ampumaurheilukeskuksessa tarjosi erinomaiset puitteet reserviläistaitojen kehittämiselle, kun MPK Lounais-Suomi ja Salon Seudun Reserviupseerit ry järjestivät yhdessä Reserviläisen koulutuspäivän 13. kesäkuuta Salossa. Päivä kokosi yhteen motivoituneita osallistujia, tavoitteenaan kerrata, kehittää ja vahvistaa reserviläisen keskeisiä taitoja.

MPK toimi koulutuksen järjestäjänä ja vastasi kokonaisuuden pedagogisesta toteutuksesta, kouluttajista, materiaaleista, ammunnoista sekä kurssin hallinnollisista järjestelyistä.

Salon Seudun Reserviupseerit puolestaan vastasivat tapahtuman käytännön toteutuksesta, kuten opastuksesta, pysäköinnistä, ilmoittautumisesta, huollosta sekä aluejärjestelyistä, eli niin sanotusta vääpelöinnistä. Selkeä työnjako loi perustan sujuvalle koulutuspäivälle.

Koulutuspäivän ohjelma rakentui rastikoulutusten ympärille, joissa osallistujat pääsivät harjoittelemaan muun muassa kivääriammuntaa, taisteluensiapua sekä panssarintorjuntaan liittyviä perusteita. Huolellinen aikataulutus ja ryhmäjako mahdollistivat sen, että jokainen osallistuja sai riittävästi aikaa harjoitteluun. Kokonaisuus tarjosi osallistujille konkreettista tekemistä, oppimista ja onnistumisen kokemuksia, joka on juuri sitä, mitä reserviläiskoulutukselta parhaimmillaan odotetaan.

Helposti saavutettava Hevonpää

Hevonpään ampumaurheilukeskus osoittautui koulutuspäivälle erinomaiseksi valinnaksi. Alueen vahvuuksia ovat monipuoliset radat, mutta yhtä lailla käytännön toimivuutta tukevat asiat, kuten sujuvat pysäköintijärjestelyt, selkeä opastus, kahviorakennus sekä sijainti hyvien kulkuyhteyksien varrella. Toimiva kokonaisuus näkyi arjen sujuvuutena: ilmoittautuminen, siirtymiset rastien välillä sekä huolto pelasi ilman turhaa odottelua.

Koulutuspäivän aikana kurssinjohtaja **Tero Helle** korosti Hevonpään merkitystä koulutusympäristönä.

-Hevonpään ampumaurheilukeskus tarjoaa poikkeuksellisen hyvät puitteet reserviläiskoulutukselle. Täällä yhdistyvät monipuoliset radat, toimivat oheispalvelut ja riittävät tilat eri koulutusmuodoille. Paikkana Hevonpään ampumarata mahdollistaa turvallisen ja laadukkaan koulutuksen järjestämisen, Helle sanoo.

Yhteistyö tuottaa vaikuttavaa koulutusta

Reserviläisen koulutuspäivä osoitti käytännössä, miten tärkeä rooli tällaisilla tapahtumilla on alueen reserviläisille. Kaikille ei osu kohdalle lainkaan Puolustusvoimien kertausharjoituksia. Tämänkaltaiset MP-K:n kurssit tarjoavat konkreettisen mahdollisuuden ylläpitää osaamista ja kerrata keskeisiä taitoja omalla kotiseudulla.

Kurssi oli rakennettu siten, että se soveltui hyvin eri tasoisille osallistujille. Mukana oli niin ensikertalaisia, aktiivisia reserviläisiä kuin myös niitä, joilla edellisestä harjoituksesta oli jo pidempi aika. Sisältönä ammunta, taisteluensiapu ja panssarintorjunta tukivat sellaisten taitojen ylläpitoa, jotka ovat edelleen keskeisiä reserviläisen toimintakyvyn kannalta.

Erityisen merkittävä tällainen koulutus on myös niille reserviläisille, jotka eivät enää iän puolesta kuulu kertausharjoitusjärjestelmän piiriin. Mahdollisuus osallistua vapaaehtoiseen koulutukseen antaa keinon pysyä mukana toiminnassa, ylläpitää omaa osaamista ja ennen kaikkea säilyttää yhteys maanpuolustustoimintaan.

Lisäksi paikallinen toteutus madaltaa osallistumiskynnystä. Kun koulutus järjestetään lähellä, selkeästi organisoituna, yhden päivän kokonaisuutena sekä paikallisen yhdistyksen kutsumana, niin siihen on helppo lähteä mukaan ilman suurta ajallista tai logistista kynnystä. Tässä MPK:n ja reserviläisyhdistyksen yhteistyö toimii käytännöllisenä mallina: MPK tuo koulutuksen sisällön ja rakenteen, ja yhdistys varmistaa, että tapahtuma toimii paikan päällä osallistujien näkökulmasta sujuvasti.

Kokonaisuutena tällainen yhteistyö tukee sitä, että osaaminen ei jää yksittäisten kertausharjoitusten varaan, vaan reserviläisille syntyy aito mahdollisuus ylläpitää ja kehittää taitojaan myös niiden ulkopuolella.

Käytännönläheistä käpistelyä

Kurssipalautteiden perusteella Reserviläisen koulutuspäivä koettiin kokonaisuutena onnistuneeksi ja ennen kaikkea käytännönläheiseksi. Kurssin yleisarvosana nousi korkealle, noin 4,8 tasolle, ja erityistä kiitosta saivat koulutuksen toteutus, turvallisuus sekä kouluttajien osaaminen. Palautteissa korostui erityisesti se, että päivän mittainen koulutus koettiin sopivan mittaiseksi ja helposti osallistuttavaksi:

"Hyvä, että tällaisia järjestetään – yleensä vie koko viikonlopun."

"Hieno ja sopiva kokonaisuus, ei sido liikaa aikaa."

Moni osallistuja nosti esiin myös paikallisuuden merkityksen. Kun koulutus järjestettiin lähellä, osallistuminen oli vaivatonta ja madalsi kynnystä lähteä mukaan:

"Mukava käydä päiväseltään, kun matka oli kerrankin lyhyt."

"Loistava sijainti ja kattava koulutus."

Sisältö sai kiitosta monipuolisuudesta ja siitä, että mukana oli uuttakin opittavaa kokeneemmillekin osallistujille:

"Sisällössä oli uutta tietoa jopa paljon kursseja käyneelle."

"Ensiapukouluttajat olivat erityisen osaavia."

Useampi palautteen antaja totesi suoraan, että vastaavanlaisia koulutuspäiviä toivotaan lisää ja että seuraavalla kerralla mukaan aiotaan ottaa myös kavereita. Kurssilaisten viesti on selkeä: yhden päivän mittainen, hyvin järjestetty reserviläiskoulutus tarjoaa toimivan tavan ylläpitää osaamista ilman suurta ajallista sitoutumista. Kannustankin muita yhdistyksiä tekemään yhteistyötä MPK:n kanssa, koska tämänkaltaisille tapahtumille on jatkossakin kysyntää.

Lopuksi haluan omasta sekä Salon Seudun Reserviupseerien puolesta kiittää MPK:ta mahdollisuudesta järjestää koulutuspäivä Salossa, sujuvasta yhteistyöstä sekä ammattitaitoisesta koulutuksesta. Lisäksi kiitokset ansaitsevat Salon Seudun Ampujat ry: (SaSa) mahtavista puitteista toiminnalle Hevonpään ampumaurheilukeskuksessa, yhdistyksemme talkoolaiset **Markko**, **Tapio** ja **Hannu** sekä Ravintola Rosmariini maistuvasta lounaasta, joka kruunasi onnistuneen koulutuspäivän.

Etyj: Ukrainalaislapsia militarisoidaan ja indoktrinoidaan Venäjällä

Moskovan mekanismin raportissa arvioidaan yli miljoonan ukrainalaisen lapsen tilannetta ja kohtelua sekä Venäjän miehittämillä alueilla että Venäjällä. Ukrainalaisten pakkosiirrettyjen lasten asema on ollut kansainvälisen huomion kohteena Venäjän hyökkäyssodan alusta lähtien, ja raportin mukaan tilanne ei ole parantunut.

Raportin mukaan Venäjä on syyllistynyt kansainvälisen humanitaarisen oikeuden ja kansainvälisten ihmisoikeusvelvoitteiden loukkauksiin, jotka joissakin tapauksissa voivat täyttää sotarikosten tunnusmerkistön. Lisäksi raportissa todetaan, että lasten indoktrinaatio, militarisointi ja pakkosiirrot voivat täyttää ihmisyyttä vastaan tehtyjen rikosten tunnusmerkistön.

Venäjän indoktrinaatio ja militarisointi kohdistuu ainakin 1,6 miljoonaan miehitetyillä alueilla olevaan ukrainalaislapseen. Lisäksi yli 20 000 lasta on pakkosiirretty Venäjän miehittämien alueiden sisällä tai Venäjän alueelle kansainvälisen oikeuden vastaisesti. Raportin mukaan lapsia pakkosiirretään turvallisuussyihin vedoten sijaisperheisiin ja niin sanotuille kesäleireille.

Raportissa kuvataan käytäntöjä, joilla Venäjä on pyrkinyt systemaattisesti hävittämään lasten ukrainalaista identiteettiä ja vahvistamaan Venäjän valtion tavoitteiden mukaista ajattelua. Indoktrinaatiolla tarkoitetaan yksipuolista oppien ja käsitysten iskostamista niin, ettei kasvatettavan henkilön sallita kyseenalaistaa niitä. Ukrainalaislasten indoktrinaatiota tapahtuu jokaisella koulutustasolla.

Venäjän opetusministeriö on kieltänyt ukrainankielisen opetuksen, ja venäläinen ideologisesti ohjattu opetussuunnitelma on korvannut Ukrainan koulutussisällön miehitetyillä alueilla. Raportin mukaan oppilaiden vanhempiin ja opettajiin kohdistuu jatkuvaa häirintää ja painostusta toteuttaa koulujärjestelmän muutokset.

Pakolla Venäjän kansalaiseksi

Venäjän lainsäädännöllinen rakenne miehitetyillä alueilla vahvistaa ukrainalaisten lasten indoktrinaatiota sekä militarisointia. Lainsäädännössä koulutusta kohdellaan valtion turvallisuuden ja identiteetin muokkaamisen välineenä. Venäjän lainsäädäntö pakottaa ukrainalaisia lapsia ottamaan Venäjän kansalaisuuden, sillä ilman Venäjän kansalaisuutta heillä ei ole pääsyä koulutukseen, terveydenhuoltoon tai muihin peruspalveluihin.

Raportissa esitetään useita suosituksia Venäjän viranomaisille, Etyjille ja kansainväliselle yhteisölle. Venäjän viranomaisille osoitetut suositukset koskevat erityisesti indoktrinaation, militarisoinnin ja pakkokeinojen lopettamista sekä pakkosiirrettyjen lasten välitöntä palauttamista. Etyjiä ja kansainvälistä yhteisöä kehotetaan puolestaan tukemaan vastuuvelvollisuusmekanismeja sekä lasten suojelua ja palautuksia.

Suomi ja 40 muuta osallistujavaltiota käynnistivät mekanismin toukokuussa 2026. Raportin on laatinut Moskovan mekanismin puitteissa nimitetty riippumaton asiantuntijaryhmä.

Mikä Moskovan mekanismi?

Moskovan mekanismi on Etyjin työkalu, jonka avulla voidaan selvittää Etyjin ihmisoikeussitoumusten toteutumista osallistujamaissa. Mekanismin puitteissa laadittu raportti tarjoaa osallistujavaltioiden tiedoksi ja julkiseen käyttöön puolueettoman asiantuntija-arvion sekä suosituksia. Mekanismi tukee vuoropuhelua ja sitoumusten yhteistoiminnallista arviointia Etyjin puitteissa.

Moskovan mekanismia käytetään nyt kuudetta kertaa hyökkäyssodan aikana. Aiempien mekanismien aiheina ovat olleet huhtikuussa ja heinäkuussa 2022 Venäjän hyökkäyssotaan liittyvät ihmisoikeusloukkaukset, keväällä 2023 lasten pakkosiirrot, keväällä 2024 Venäjän harjoittamat ukrainalaisviilien mielivaltaiset pidätykset ja syksyllä 2025 sotavankien kohtelu. Suomi on ollut aktiivisesti mukana kaikkien edellä mainittujen mekanismien käynnistämisessä.

Nyt valmistunut Moskovan mekanismin raportti on jatkoa vuoden 2023 mekanismille, joka tutki lasten pakkosiirtoja Ukrainasta Venäjän miehittämille alueille tai Venäjälle. Suomi on korostanut johdonmukaisesti vastuuvelvollisuuden merkitystä Venäjän hyökkäyssodan aikana. Ukrainalaislasten tilanne ja heidän palauttamisensa Ukrainaan oli prioriteetti myös Suomen Etyj-puheenjohtajuuskaudella vuonna 2025.

Puolustusministeriö

KADETTIUPSEERIN KYNÄSTÄ

Ydinintressejä turvaamassa

Vastaus kysymykseen miksi on usein sama, vaikka aikaa olisi kulunut vuosia. Näin toivottavasti on monen perheiteen, ystävien tai vaikkapa maanpuolustustahdon kanssa. Kesän aikana moni varmasti suuntasi katseensa vuosien tai vuosikymmenten taakse viettäessään kesää tutuissa maisemissa läheisten ihmisten kanssa. Monella mökillä ainakin ulkohuussi edustaa hieman vanhempaa teknologiaa. Vuosikymmenten taakse ulottuvat myös monet television joka kesäisistä uusinnoista. Vaikka erikoistehosteista tai agentin viimeisimmistä vempaimista aika olisikin jo ajanut ohi, ovat monet juonenkäänteet ja teemat edelleen vetäviä. Jopa pussihousuihin ja verkkopaitaan pukeutunut törkyturpa armeijan leivissä jaksaa monia edelleen naurattaa, vaikka monista muista Turhapuron edesottamuksista aika olisikin ajanut ohi.

Moni varmasti näki kesän aikana uudempiakin menestyselokuvia. Tuore elokuvallinen versio antiikin Kreikan Odysseiasta keräsi melkoiset katsojamäärät, vaikka tarina on ikivanha ja pääosin monelle tuttu. Antiikista asti seuranneet elämän peruskysymykset kiinnostavat yhä. Ihmiskunnan kohtalon kysymyksiäkin enemmän pääosaa taisi valvottaa tänä kesänä jalkapallo. Etenkin Norjan viikinkien soutua oli ilo seurata Pohjolan kesäöiden keskellä.

Television ja elokuvien ohella toivottavasti monen maanpuolustajan kesään mahtui luonnossa liikkumisen lisäksi hetkiä kirjojen parissa. Oma kevyt kesäprojektini koostui kahden L:n kertomuksista. Kenraali **Lindbergin** muistelmat täydentyivät pitkään vuoroaan odottaneilla valtionhoitaja **Lipposen** muistelmien päätösosalla. Molemmat kirjoittajat ulottavat painopisteensä 1990-luvulta kaksituhattaluvun ensimmäisen vuosikymmenen kautta nykypäivään. Suomi hakeutuu Euroopan ytimiin ja puolustusyhteistyö länteen sekä etenkin Yhdysvaltoihin kasvaa ja tiivistyy kohti nykytilaa. Lukusuositus molemmille kirjoille. Taaksepäin katsoessa lukija voi jälkiviisaudenkin makeudella varmasti ruotia monia yksityiskohtia ja kyseenalaistaa mitä tehtiin ja miten tehtiin. Usein kuitenkin vastaus kysymykseen miksi tehtiin, on säilyttänyt arvonsa.

Uudet vastaukset

Nykyisessä kansainvälisessä tilanteessa on erittäin vaikea ennakoida tulevia kehityskulkuja. Vieläkin vaikeampi nykyinen toimintaympäristö on niille, joiden pitäisi päättää mitä ja miten on tänään tehtävä, jotta huomenna voisimme menestyä tai edes selviytyä, kuten Suomen idea presidentti Koiviston suulla aikanaan määritettiin. Jälkikäteen löytyy aina irvailijoita, kyseenalaistajia ja arvostelijoita, jotka osaavat kertoa miten tehtiin väärin tai mitä jätettiin tekemättä.

Usein taitaa olla niin, että riittävän selkeä vastaus kysymykseen miksi, hiljentää myös arvostelijat. Riittävän selkeä päämäärä myös helpottaa mitä pitäisi tehdä ja miten. Sotilaille on jo vuosikymmenten ajan opetettu päämääräläh-töistä ajattelua ”Ends, Ways, Means”, kuten englanninkielinen hokema kuuluu. Perinteisessä suomalaisessa sotilaskulttuurissa samat seikat on ehkäpä yhdistetty taisteluajatuksen ymmärtämisen tärkeyden ympärille. Tähän lisätään päälle vielä tehtävätaktiikan periaate, jossa alainen oman arvionsa perusteella pyrkii mahdollisimman hyvin täyttämään taisteluajatuksen vallitseva tilanne huomioiden.

Kotiin, töihin tai vaikkapa yhdistystoiminnan pariin kesän jälkeen palatessa on hyvä kysyä tuo sama kysymys. Miksi? Kun vastauksen kysymykseen on kyennyt itselleen ja muille osallisille kirkastamaan, on liene hyvä ryhtyä pohtimaan vieläkö vanhat vastaukset siitä mitä tehdään ja miten tehdään ovat kestäneet aikaa. Tarvittaessa kannattaa päivittää taistelusuunnitelmansa.

Yhteinen tavoite

Monesti uudistustarve yhteiskunnassa, maanpuolustuksessa tai yhdistyksissä kilpistyy juupas-eipäs-väittelyyn siitä, miten asioita tehdään. Ajoittain päästään jopa keskustelemaan siitä mitä asioita pitäisi tehdä. Useammin voisi olla paikalla pysähtyä pohtimaan kysymystä miksi. Monesti selkeä ja yhdessä jaettu vastaus tuohon kysymykseen toimii hyvänä ohjenuorana ja motivoijana, vaikka päädyttäisiin jatkamaan hyvin entisen kaltaista toimintaa. Liiaksi aikaa perimmäisten kysymysten äärellä ei kannata kuitenkaan viettää. Tehdäkin pitäisi.

1990-luvun murroksessa määritettiin uudelleen monia kansainvälisen politiikan, yhteiskuntamme ja maanpuolustuksen suuntalinjoja. Monet tuolloin yhdessä muotoillut tai hitaammin ajansaatossa muovautuneet vastaukset ovat kestäneet pienillä päivityksillä hyvin aikaa. Suurten mullistusten kohdalla Suomessa on osattu kysyä uudelleen miksi ja tarvittaessa etsiä uudet vastaukset kysymykseen, miten ja jopa mitä. Nato-jäsenyytemme on tästä eräs esimerkki. Tarpeita vastaaville isoille suunnanmuutoksille voi lähivuosien ja vuosikymmenien tyrskyissä tulla useita lisääkin.

Kovassa myrskyssä vastarannalle on mahdollista päästä soutamallakin, jos kotirannassa on riittävän selkeä kiintopiste ja alus sekä airot kestävät myrskyn rasitukset. Soutajien tahti on oltava kuitenkin yhteinen ja tahto vahva.

Christian Perheentupa
everstiluutnantti
Turun Kadettipiirin puheenjohtaja

Ranska lupaa joukkoja Naton eteentyönnettyihin maavoimajoukkoihin Suomessa

Ranska osallistuu maavoimajoukkojen rotaatioilla, sisältäen myös taisteluyksikön, joka integroidaan osaksi FLF Finlandin kokonaisuutta. Lisäksi Ranska harjoittelee eri suorituskyvyillä FLF Finlandin taisteluosaston kanssa, riippuen joukon kulloisestakin tarpeesta. Läsnäolo Suomessa ei ole pysyvää.

-Ranskan ilmoitus on vahva viesti maan sitoutumisesta FLF Finlandiin ja myös siitä, että Eurooppa ottaa enemmän vastuuta Naton pelotteen ja puolustuksen toimeenpanossa. Viime vuoden aikana Pohjoismaiden, Britannian ja Ranskan ja Italian puolustusministerit ilmoittivat osallistuvansa FLF Finlandin kehittämiseen ja nyt olemme Ranskan kanssa saaneet joukkojen osalta asiaa eteenpäin. Työ FLF Finlandin kehittämiseksi jatkuu puolustushallinnossa, sanoo puolustusministeri **Antti Häkkänen**.

FLF Finland on tärkeä osa Naton vahvistuvaa ryhmitystä ja läsnäoloa pohjoisessa. Joukko harjoittelee ja operoi säännöllisesti Pohjois-Suomessa ja sille muodostetaan tarvittava infrastruktuuri ja ennakkovarastointi.

Kehysvaltio Ruotsi osoittaa joukolle pataljoonan taisteluosaston, noin 600 sotilasta. Taisteluosasto sijaitsee normaalioloissa Ruotsin Bodenissa. Joukon esikuntaosa on sijoitettu pysyvästi Rovaniemelle. FLF Finland tulee olemaan vahvennettavissa prikaatiksi, ja joukko tulee harjoittelemaan säännöllisesti myös pataljoonaa vahvemmassa kokoonpanossa.

Naton FLF-joukot on lähtökohtaisesti räätälöity isäntävaltion (Suomi) sekä ympäröivän alueen maantieteellisiin olosuhteisiin.

Puolustusministeri Antti Häkkänen (2. vas.) oli allekirjoittamassa aiejulistusta 8. heinäkuuta.

Miten yhteiskunta puolustaa itseään vaikuttamista vastaan?

Resilienssi rakennettava ennen kriisiä

Joni Lindeman

Vaikuttamisen tavoitteena ei aina ole pakottaa yhteiskuntaa tekemään jotakin tiettyä päätöstä. Usein vaikuttajalle riittää, että yhteiskunta alkaa epäillä itseään. Kun kansalaisten luottamus viranomaisiin heikkenee, yhteiskunnalliset ryhmät kääntyvät toisiaan vastaan ja päätöksenteko hidastuu, ulkopuolinen toimija on jo saavuttanut osan tavoitteistaan. Tätä vastaan yhteiskunta tarvitsee resilienssiä.

Resilienssillä tarkoitetaan tavallisesti kykyä kestää häiriöitä, sopeutua muuttuviin olosuhteisiin ja palautua kriiseistä. Turvallisuuden näkökulmasta määritelmä on kuitenkin tätä laajempi. Resilientti yhteiskunta ei ainoastaan paladu häiriöstä, vaan kykenee ennakoimaan uhkia, jatkamaan keskeisiä toimintojaan kriisin aikana, muuttamaan toimintatapojaan tilanteen vaatimalla tavalla ja oppimaan tapahtuneesta.

Resilienssi ei siis ole pelkkää kriisinsietokykyä. Se on yhteiskunnan kykyä puolustaa omaa toimintakykyään, päätöksentekoaan ja yhtenäisyyttään myös silloin, kun niihin pyritään vaikuttamaan ulkopuolelta.

Resilienssi ei tarkoita haavoittumattomuutta

Mikään yhteiskunta ei ole täysin suojassa vaikuttamiselta. Avoimessa demokratiassa ihmisillä on erilaisia mielipiteitä, poliittisia näkemyksiä, uskonnollisia vakaumuksia ja käsityksiä yhteiskunnan kehityksestä. Vapaan yhteiskunnan ominaisuuksiin kuuluvat myös avoin tiedonvälitys, kansalaiskeskustelu, hallinnon julkisuus ja oikeus arvostella vallankäyttäjiä.

Samat ominaisuudet, jotka tekevät demokratiasta vahvan, voivat kuitenkin tarjota vaikuttajalle mahdollisuuksia. Avoimessa yhteiskunnassa voidaan levittää harhaanjohtavaa tietoa, kärjistää vastakkainasetteluja ja pyrkiä käyttämään yhteiskunnallisia kiistoja strategisten päämäärien saavuttamiseen. Ratkaisuna ei voi olla yhteiskunnallisen keskustelun tukahduttaminen tai kaikkien erimielisyyksien tulkitseminen vihamieliseksi vaikuttamiseksi. Sellainen toiminta heikentäisi juuri niitä arvoja, joita pyritään puolustamaan.

Resilienssi tarkoittaa sitä, että yhteiskunta kestää myös erimielisyyksiä. Sen voima ei perustu siihen, että kaikki ajattelevat samalla tavalla, vaan siihen, että erilaisista näkemyksistä huolimatta kansalaiset hyväksyvät yhteiskunnan yhteiset pelisäännöt. Päätöksentekoon, vaaleihin, oikeusjärjestelmään ja viranomaistoimintaan voidaan suhtautua kriittisesti ilman, että koko järjestelmän oikeutus kiistetään. Resilientti yhteiskunta voi olla äänekäs ja riitaisa, mutta se ei lakkaa toimimasta.

Luottamus strateginen voimavara

Yhteiskunnallinen luottamus on yksi tärkeimmistä resilienssin osatekijöistä. Se vaikuttaa siihen, noudattavatko ihmiset viranomaisten ohjeita, hyväksyvätkö he vaikeita päätöksiä ja ovatko he valmiita toimimaan yhteisen hyvän puolesta. Kriisitilanteessa viranomaisten on usein tehtävä päätöksiä nopeasti ja puutteellisten tietojen perusteella. Jos kansalaiset luottavat siihen, että viranomaiset toimivat lainmukaisesti, avoimesti ja yhteiskunnan parhaaksi, he hyväksyvät helpommin myös sellaisia ratkaisuja, joista aiheutuu heille haittaa tai rajoituksia.

Luottamusta ei kuitenkaan voida rakentaa vasta kriisin alkaessa. Se syntyy vuosien aikana jokapäiväisissä kohtaamisissa yhteiskunnan instituutioiden kanssa. Oikeudenmukaiseksi koettu hallinto, tasapuolinen kohtelu, avoin viestintä ja virheiden tunnustaminen vahvistavat luottamusta. Epäselvä päätöksenteko, ristiriitainen viestintä ja kokemus siitä, ettei kansalaisia kuunnella, puolestaan heikentävät sitä.

Vaikuttaja pyrkii usein iskemään juuri tähän suhteeseen. Tällaisessa vaikuttamisessa yksittäisen väitteen ei tarvitse olla täysin uskottava. Riittää, että epäilys jää elämään. Kun epäilyksiä kertyy riittävästi, kansalaisten suhde yhteiskunnan instituutioihin alkaa muuttua. Siksi luottamus ei ole vain miellyttävä yhteiskunnallinen ominaisuus. Se on turvallisuuden kannalta strateginen voimavara.

Toimintakykyiset instituutiot puolustuksen runkona

Resilienssi ei voi perustua vain kansalaisten asenteisiin. Yhteiskunnan keskeisten instituutioiden on kyettävä toimimaan myös häiriötilanteissa. Eduskunnan, hallituksen, kuntien, oikeuslaitoksen, turvallisuusviranomaisten, terveydenhuollon, median, yritysten ja kansalaisjärjestöjen on pystyttävä tekemään päätöksiä ja jatkamaan tehtäviään silloinkin, kun tietojärjestelmät häiriintyvät, informaatiotilanne on epäselvä tai toimintaan kohdistuu ulkoista painostusta.

Vaikuttamisen tavoitteena voi olla päätöksenteon hidastaminen. Jos yhteiskunta jää pitkäksi aikaa väittelemään siitä, mitä on tapahtunut, kuka tapahtumasta vastaa ja voidaanko mihinkään tietoon luottaa, vaikuttaja saa lisää toimintavapautta. Resilientti päätöksenteko edellyttää selkeitä vastuita, harjoiteltuja toimintamalleja ja kykyä muodostaa tilannekuva nopeasti. Kaikkea tietoa ei kriisin alkuvaiheessa ole mahdollista varmistaa. Päätöksiä on silti kyettävä tekemään.

Tämä ei tarkoita hätäisiä tai mielivaltaisia ratkaisuja. Se tarkoittaa sitä, että yhteiskunnalla on etukäteen sovitut menettelytavat epävarmuuden käsittelemiseen. Johtamisen, viestinnän ja yhteistoiminnan rakenteita ei ryhdytä rakentamaan vasta silloin, kun häiriö on jo alkanut. Instituutioiden resilienssiä vahvistaa myös se, etteivät yhteiskunnan elintärkeät toiminnot ole yhden järjestelmän, organisaation tai henkilön varassa.

Tiedollinen resilienssi suojaa harkintakykyä

Informaatiovaikuttamisen torjunnassa puhutaan usein medialukutaidosta. Se on tärkeä osa puolustusta, mutta yksin se ei riitä. Tiedollinen resilienssi tarkoittaa kykyä hankkia tietoa, arvioida sen luotettavuutta ja tehdä päätöksiä tilanteessa, jossa tarjolla on ristiriitaisia väitteitä. Siihen kuuluu myös kyky tunnistaa omat ennakkokäsitykset ja tunneperäiset reaktiot.

Vaikuttaminen onnistuu parhaiten silloin, kun viesti sopii valmiiksi vastaanottajan maailmankuvaan. Ihminen suhtautuu helposti kriittisesti tietoon, joka haastaa hänen käsityksensä, mutta hyväksyy kevyemmin perustein väitteen, joka vahvistaa niitä. Vaikuttaja ei välttämättä yritä muuttaa mielipidettä päinvastaiseksi. Tehokkaampaa voi olla vahvistaa jo olemassa olevaa käsitystä niin pitkälle, että rakentava keskustelu muuttuu mahdottomaksi.

Tiedollisesti resilientti ihminen ei usko kaikkea näkemäänsä, mutta ei myöskään epäile automaattisesti kaikkea. Täydellinen epäluottamus on vaikuttajalle lähes yhtä hyödyllistä kuin kritiikitön usko. Jos kansalainen päätyy ajattelemaan, ettei totuutta voida lainkaan tietää, hänen kykynsä arvioida tapahtumia ja osallistua yhteiskunnalliseen päätöksentekoon heikkenee.

Tämän vuoksi viranomaisten ja tiedotusvälineiden nopealla, avoimella ja ymmärrettävällä viestinnällä on keskeinen merkitys. Tietotyhjiö täyttyy aina. Jos luotettavaa tietoa ei ole saatavilla, sen tilalle nousevat huhut, oletukset ja tarkoituksellisesti levitetyt väärät tulkinnat. Viranomaisen ei tarvitse tietää kaikkea voidakseen viestiä. Myös epävarmuudesta voidaan kertoa avoimesti: mitä tiedetään, mitä ei vielä tiedetä ja milloin seuraavaa tietoa on saatavissa.

Yhteisöt rakentavat resilienssiä alhaalta ylöspäin

Yhteiskunnan kriisinkestävyys ei synny vain valtakunnallisista suunnitelmista. Se rakentuu kodeissa, työpaikoilla, kunnissa, kylissä, yhdistyksissä, seurakunnissa ja muissa paikallisissa yhteisöissä. Ihminen, joka kokee kuuluvansa yhteisöön, on vaikeampi saada uskomaan, että hän on yksin tai että muu yhteiskunta on hänen vihollisensa. Paikalliset verkostot tarjoavat myös käytännön apua silloin, kun viranomaisten voimavarat eivät riitä vastaamaan kaikkien tarpeisiin.

ChatGPT

Ihmisten keskinäinen luottamus toisiinsa sekä yhteiskuntaan ovat resilienssin syvää ydintä.

Vahva kansalaisyhteiskunta toimii tiedon välittäjänä, avun järjestäjänä ja luottamuksen rakentajana. Järjestöissä ja vapaaehtoistoiminnassa syntyy yhteyksiä ihmisten välille yli ammatti-, ikä- ja mielipiderajojen. Samalla opitaan toimimaan yhdessä, jakamaan vastuuta ja ratkaisemaan käytännön ongelmia. Juuri tällaiset yhteydet ovat vaikuttamisen torjunnan kannalta arvokkaita.

Yhteiskunta, jossa eri ryhmät eivät tunne toisiaan eivätkä keskustele keskenään, on altis väärille käsityksille ja vihalliskuville. Kun ihmisillä on henkilökohtaisia yhteyksiä oman viiteryhmänsä ulkopuolelle, heitä on vaikeampi saada uskomaan yksinkertaistavia väitteitä kokonaisista ihmisryhmistä.

Paikallinen varautuminen ja vapaaehtoinen maanpuolustustyö ovat siten myös sosiokulttuurisen resilienssin rakentamista. Harjoituksissa ei kehitetä vain teknisiä taitoja. Niissä rakennetaan luottamusta, johtamiskykyä, yhteisöllisyyttä ja käsitystä siitä, että vaikeistakin tilanteista voidaan selviytyä yhdessä.

Henkinen kriisinkestävyys perustuu realismiin

Resilienssiin liittyy myös henkinen kriisinkestävyys. Se tarkoittaa ihmisten ja yhteisöjen kykyä säilyttää toimintakykynsä epävarmuuden, pelon ja pitkäkestoisen paineen alla. Henkistä kriisinkestävyyttä ei vahvisteta vakuuttamalla, ettei mitään pahaa voi tapahtua. Perusteeton turvallisuuden tunne voi romahtaa nopeasti, jos todellisuus osoittautuu toisenlaiseksi. Kestävämpi turvallisuuden tunne syntyy siitä, että uhkat tunnistetaan, niihin varaudutaan ja ihmiset tietävät, miten tilanteessa tulee toimia.

Realistinen uhkakuva ei tarkoita jatkuvaa varautumisen esittäminen tarpeettomana pelonlietsontana. Resilientti yhteiskunta välttää molemmat ääripäät. Se ei kiellä uhkia, mutta ei myöskään anna niiden määrittää koko tulevaisuuttaan.

Yhteinen kertomus vahvistaa puolustusta

Yhteiskunta tarvitsee yhteisiä kertomuksia siitä, mistä se on tullut, mitä se puolustaa ja millaiseksi se haluaa kehittyä. Näiden kertomusten ei tarvitse olla yksimielisiä tai muuttumattomia. Niiden on kuitenkin annettava ihmisille kokemus siitä, että he kuuluvat samaan poliittiseen ja yhteiskunnalliseen yhteisöön. Suomalaisen yhteiskunnan resilienssiä ovat historiallisesti vahvistaneet kokemukset selviytymisestä, jälleenrakentamisesta, koulutuksesta, demokratian säilyttämisestä ja vastuunkannosta. Näitä kertomuksia voidaan käyttää yhteiskunnan yhdistämiseen, mutta myös niitä vastaan voidaan vaikuttaa.

Historiaa voidaan tulkita siten, että yhteinen kokemus muuttuu ryhmien väliseksi syytökseksi. Kansalliset symbolit voidaan pyrkiä liittämään vain tiettyyn poliittiseen näkemykseen. Isänmaallisuus voidaan esittää joko epäilyttävänä ääriajatteluna tai vaatimuksena ehdottomasta yksimielisyydestä. Molemmat tulkinnat kaventavat yhteistä tilaa.

Resilientissä yhteiskunnassa kansalliseen yhteisöön voi kuulua monella tavalla. Yhteisiä arvoja voidaan puolustaa ilman, että kaikki tulkitsevat historian, kulttuurin tai politiikan samalla tavalla. Olennaista on hyväksyä demokratia, oikeusvaltio, ihmisarvo ja yhteinen vastuu yhteiskunnan turvallisuudesta.

Vaikuttamista vastaan ei ole olemassa yhtä torjuntajärjestelmää. Yhteiskunnan puolustus muodostuu monista toisiaan tukevista rakenteista. Toimiva koulutusjärjestelmä kehittää ajattelukykyä. Riippumaton media tuottaa tarkistettua tietoa. Viranomaiset ylläpitävät turvallisuutta ja viestivät avoimesti. Yritykset turvaavat yhteiskunnan palveluita ja toimitusketjuja. Järjestöt rakentavat yhteisöllisyyttä ja auttavat kriiseissä. Kansalaiset huolehtivat omasta varautumisestaan ja osallistuvat yhteiskunnan toimintaan.

Resilienssin rakentaminen voi näyttää arkiselta. Se on koulutusta, harjoittelua, varajärjestelmiä, avointa päätöksentekoa, paikallista yhteistyötä ja ihmisten kohtaamista. Juuri siksi sen turvallisuuspoliittista merkitystä ei aina huomata. Todellisuudessa jokainen toimiva yhteisö, luotettava instituutio ja kriittiseen ajatteluun kykenevä kansalainen lisää yhteiskunnan vastustuskykyä.

Miksi tämä on tärkeää?

Reserviläisen tehtävä yhteiskunnan turvallisuudessa ei rajoitu sodan ajan sijoitukseen tai sotilaalliseen osaamiseen. Reserviläiset toimivat työpaikoilla, kunnissa, järjestöissä, yrityksissä, pelastustoimessa ja paikallisissa yhteisöissä. He ovat mukana niissä verkostoissa, joiden toimintakyvystä yhteiskunnan resilienssi muodostuu. Sotilaskoulutuksessa opitut valmiudet ovat tässä ympäristössä arvokkaita. Kyky toimia epävarmuudessa, muodostaa tilannekuvaa, kantaa vastuuta, auttaa muita ja jatkaa tehtävää paineen alla ovat resilienssin keskeisiä ominaisuuksia myös siviiliyhteiskunnassa.

Reserviläisellä on kuitenkin myös erityinen vastuu omasta viestinnästään. Turvallisuuteen liittyvissä kysymyksissä reserviläisen näkemystä saatetaan pitää tavallista uskottavampana. Siksi huhujen, varmistamattomien tietojen ja voimakkaasti polarisoivan sisällön jakamista on arvioitava erityisen tarkasti. Yhteiskunnan puolustaminen vaikuttamista vastaan ei tarkoita sitä, että jokainen eriävä mielipide tulkitaan uhaksi. Se tarkoittaa kykyä tunnistaa tarkoituksellinen manipulointi, säilyttää harkintakyky ja puolustaa rakentavaa yhteiskunnallista keskustelua.

Vaikuttamisen tavoitteena on usein hajottaa yhteiskunta sisältäpäin. Resilienssin tehtävänä on estää tämä. Yhteiskunta puolustaa itseään parhaiten silloin, kun sen kansalaiset luottavat omaan kykyynsä selviytyä, instituutiot jatkavat toimintaansa ja erilaiset ihmiset kykenevät toimimaan yhdessä myös paineen alla. Resilienssi ei poista erimielisyyksiä eikä tee yhteiskunnasta haavoittumatonta. Se varmistaa, etteivät häiriöt, pelko tai ulkopuolinen vaikuttaminen vie yhteiskunnalta sen omaa tahtoa ja toimintakykyä. Juuri siitä kokonaisvaltaisessa puolustuksessa on lopulta kysymys.

ASIANTUNTIJALTA

Ukraina taistelee - Iran tavoittelee vaikutusvaltaa

Viidettä vuotta jatkuva Venäjän laiton sota Ukrainassa on vähitellen osoittanut Venäjän sodankäyntikyvyn olevan oletettua vaatimattomampaa. Venäjä ei ole päässyt ratkaisevaan läpimurtoon, mikä on saanut hyökkääjän lisäämään ballististen ohjusten käyttöä myös yhteiskunnan siviiliasuinalueita ja elintärkeää siviili-infran vastaan unohtamatta Ukrainan kulttuuriperintöä. Kauko-idän liittolaiset ja Iran antaa poliittista, diplomaattista sekä ase- ja sotilasteknistä tukea Venäjälle.

Ukrainan valttina on tekoälypohjainen drooni- ja ohjusiskuvoima. Ukraina lisäsi kesällä drooni-iskuja syvällä Venäjän alueella olevaan energiatuotantoon ja heinäkuussa hallitsevan verkkokaupan suurimpiin kauppakeskuksiin muun muassa Moskovan ja Pietarin alueilla. Iskut jatkuvat.

Azovan- ja Mustanmerellä on tuhottu kolminumeroinen määrä varjolaivaston aluksia. Maantie- ja rautatiekuljetusten ennenäkemättömän suureksi sanottujen tappioiden kanssa on muun muassa Kriimin miehittäjät ja venäläiset kesälomalaiset autoineen logistisessa motissa. Se on aiheuttanut laajemminkin venäläisten arkielämän palvelujen ja elinehtojen niukkenemista.

Ukrainan moninaisten droonien ja ohjusten tarkkuus ja teho tarjoaa uuden konseptin yhteiskunnan resilienssin ja taistelevien joukkojen moraalin haastamisessa, sekä rintamalinjojen välisten kuolemankenttien hallinnassa ja hyökkääjän tuotannon häirinnässä.

Ukrainan informaatio-operaatiot kertovat Venäjän kansalaisille miten sota vaikuttaa ja tulee edelleen vaikuttamaan maan talouteen ja venäläisten jokapäiväiseen elämään.

Polttoainepulasta seuraa rintamien kaikkien huoltolajien palvelujen vaikeutuminen, joka heikentää joukkojen taistelukykyä ja moraalia.

Putin julistaa Venäjän voittavan sodan, kansan on vain pysyttävä yhtenäisenä ja sopeuduttava jokapäiväisen elämän häiriöihin ja Krimillä vietettyjen kesälomien peruuntumisiin.

Aiemmin Putin on julistanut Venäjän valloittavan lisää turva-aluetta Ukrainan ja Naton aggression torjumiseksi. Sen uskotaan kuitenkin olevan vaikeaa 30 000 sotilaan kuukausittappioiden ja rekrytointiongelmien kanssa.

Uutiset 30 000 pohjoiskorealaisten sotilaiden lähettämisestä Ukrainaan lisännee painetta rintamilla. Joukko kohdannee entisenlaisia logistisia ongelmia.

Iranilla on ollut vuosikymmeniä aikaa löytää ratkaisu asevoimien joukkorakenteesta. Sitä on määritellyt kansallinen varallisuus, teollinen pohja ja Israelin ylivoimaiset asevoimat. Liittolaisten tuki on ollut taattua sitten islamilaisen vallankumouksen.

Eräs idea on arvattavasti ollut halvat ”kotitekoiset” raketit, droonit ja ohjukset, joita Hisbollahit, Hamasit ja muut Iranin ulkomailla toimivat terroristiryhmät (proxit) ovat käyttäneet. Jemenin Huthi-kapinalliset puolestaan saivat aloittaa Israelin ja Punaisenmeren meriliikenteen härinnän kehittyneillä drooneilla ja ohjuksilla Hamasin verisen hyökkäyksen jälkeen 2023.

Israel on tuhonnut vuosien mittaan Iranin ydinaseunelmat iskuin ydinvoimaloihin ja ydinteknologian keskuksiin. Silti uraanin rikastaminen on onnistunut lähes kriittisen ydinpommin rakentamiseen saakka.

Ilman lähimpien liittolaisten, vähintään informointia USA aloitti Israelin tuella hyökkäyksen Iranin johtajan kotipesään tiedossa olevin seurauksin – Iranin vallankumous armeija ja nationalistinen hallinto otti mandaatin jatkaa sotaa esittämiensä vaatimusten pohjalta. Sen voima yllätti Yhdysvallat, joka on johtanut vähitellen Yhdysvaltain tarpeeseen kehittää itse mm. eri toimialueilla (domain) toimivia drooneja. Siinä työssä on kysyntää Ukrainan tekoälyn tukemalle tietotaidolle. Jo aiemmin Trump ehti luvata Ukrainalle Patriot-ohjusten lisenssituotantoa, joka tulkittiin hätäisesti ukrainasympatiaksi. Se ilo oli lyhyt. Trump pyörsi päätöksensä 30.7. Tiedossa on myös sotilasjohdon 400 milj. dollarin ukrainatuen panttaaminen - Ukrainan tarve on tässä ja nyt.

Heinäkuun lupaava 60 päivän tulitauko päättyi Trumpin mukaan Irakin iskuihin Hormuzin salmessa. Siitä seuranneisiin USA:n 13 päivää jatkuneiden pommitusten loppupäivinä Iran kertoi käyvänsä sotaa Yhdysvaltoja vastaan luottaen näemmä iskuvoimaansa ja diktatuurin kansaa säälimättömään ”pakkoresilienssiin”. Koston kierteessä olevassa tilanteessa Iran on uhmakkaasti pitäytynyt vaatimuksissa Hormuzin salmessa ja ydinaseen kehittämisessä. Iranin asenne sotaan viittaa sen haluun kasvattaa alueellista, ehkä globaaliakin arvovaltaa vielä vuosikausia jatkuvassa maailman fossiilisen energian riippuvuudessa.

Ukrainan pommitettua venäläistä kauppalaivaa Mustallamerellä syyttäen sitä mm. kehittyneiden Shahed-droonien toimittamisesta Venäjälle laukaisi puheet Ukrainan riskistä joutua Irakin pommittamiseksi ja sodan osapuoleksi. Se olisi jo Iranin tarvitseman pysyvän rauhan riskeeramista.

Heinäkuun lopun 13 yötä kestäneiden USA:n iskujen haluttiin heikentävän Iranin kykyä iskeä Hormuzinsalmen siviili- ja kauppaliikenteeseen. Samalla Trump uhkasi iskeä Iraniin vieläkin kipeämmin ellei Iran taivu neuvotteluihin ja salli vapaata liikennettä salmessa. Neuvoteltuaan asevoimien johdon kanssa Trump ilmoitti kuitekin lopettavansa pommitukset Irania vastaan vedoten ohjuspulaan. Iran ei voinut hurmassaan olla tulittamatta vielä Hormuzin laivaliikennettä.

Pian sen jälkeen Huthit aloittivat Punaisellamerellä Saudi-Arabian satamien saarron pommittaen Bab el-Mandebin salmessa saudien aluksia. Iran ja sen kumppani Jemenin Huthit ovat entistä määrätietoisempia Yhdysvaltain uhkailujen edessä. Laittomat väylärajoitteet ja -ohjeet, miinapelote sekä pommitukset rajoittaa tehokkaasti öljyn toimituksia.

Iranin sodan varjossa Ukrainan sodan neuvottelut jatkuivat heinäkuun loppupuolella ulkoministeritasolla Lavrovin varoittaessa Yhdysvaltoja ukrainatuesta. Rubio väläytti diplomatiaa ja jopa pakotteiden purkamista vakuuttaen myöhemmin, että Ukrainan valloittaminen ei tule tapahtumaan. Entäs sitten oikeudenmukainen rauha. Putinilla ei ole vähintäkään neuvotteluhalua muuta kuin keskustella ajoittain Trumpin kassa, joka on todennut sen turhaksi Putinin unohtaessa sovitut asiat. Hieman sopuisampi asenne saattaa viitata EU:n ja eurooppalaisen Naton nopeutettuun vastuunottoon Euroopan puolustuksesta. EU ja samanmielisten joukko on myös lisännyt tukeaan Ukrainalle rahoituksella, sotilaallisella tuella ja pakotteilla.

Iranin sota on siinä poikkeuksellinen, että kansainvälinen yhteisö, YK ja muut rauhanagentit eivät ole pystyneet puuttumaan konkreettisesti sodan rauhoittamiseen. Kiina ei viimeaikaisten vakuuttelujen mukaan tue Venäjän ja Iranin sotaa vaikka sen tiedetään tukevan kumpaakin. Se voisi hyvin hillitä Venäjän laitonta hyökkäystä ja Pohjois-Korean avustusintoa, mutta Peking ”seuraa vain sivusta” samoin kuin Intia ja muut suuret Brics-maat. Niiden taustalla oleva ajatus on sitoa Yhdysvallat Lähi-itään ja Ukrainan sotaan. Trumpin indopasifisissa ajatuksissa saattaa olla Euroopan selustaa suojaava liittolaisuus, puolen miljardin asukkaan talous sekä nopeutetun Euroopan puolustuksen vastuunoton kiihdyttämä puolustusteollinen harppaus.

Lähi-idässä perinteinen suurvallan ylivoimaan, ja sen huipputeknikkaan luottava operointi on todettu vihdoinkin liian kalliiksi ratkaistaessa Iranin sotaa.

Yhdysvallat peräänkin halvempia ratkaisuja Ukrainan ja Iranin sodan kokemusten perusteella. Hegseth puhuu jo erillisestä drooniarmeijasta. Se ei miellyttäsi Pentagonia. Kritiikki mm. Patriot ohjusten huonosta 1:10 panos-tuotosta kehittyneitä drooneja torjuttaessa on oikeutettua. Se on kuitenkin toistaiseksi tehokkain ase ballistisia ohjuksia torjuttaessa.

Nykyisten monitoimisten maa- meri- ja ilmadroonien erilaiset versiot ja käyttötavat lisääntyvät. Parveilemalla operovat kymmenien, jopa satojen ilmadroonien parvet pystyvät kommunikoimaan keskenään ja hakeutumaan autonomisesti maaleihin integroitujen tiedustelu-, sensori- , johtamis- ym. tekoälyllä varustettujen järjestelmien ohjaamana.

Heinäkuun viimeisinä päivinä ennen viimeistä lomakuukautta tapahtui sotaa eskaloivia riskejä mutta myös useita konfliktin sovittelua tarjoavia maita. Niille onkin tarvetta, kun mm. monet saman bisneksen maat Pesianlahdella ovat riitautuneet kostopommituksen riskeistä. Iranin maaleja ovat USA:n tukikohdat Kuwaitissa ja Emiraateissa. Jordania on saanut osansa torjuttuaan iranin ohjuksia. Viimeisimmän iskun sanottiin olevan varoitus Israelille - on se ollut voimannäyttöä laajemmallekin taholle.

Saudit ja USA ovat vielä pommittaneet iranmielisiä terroristiryhmiä Irakissa, joka on ollut Irakille tie Libanoniin. Irakin Hisbollahit on ollut oma ryhmänsä. USA onkin ollut asiasta neuvotteluissa Irakin hallituksen kanssa. Koston kierre jatkuu valtoimenaan vielä heinäkuun lopulla.

Irakin konflikti on kummankin pallonpuoliskon ongelma. Se on talouden ongelma Indopasifisen alueen itä- ja länsimielisille valtioille sekä euroatlanttisen alueen ja erityisesti globaalin etelän yhteinen ongelma. Espanjan Seutan nykyisellä pakolaisongelmalla on varmasti yhtymäkohtia Irakin konfliktiin.

Seppo Ruohonen
everstiluutnantti evp.

Kokonaisvaltainen vaikuttaminen, osa 10

Sosiokulttuurinen vaikuttaminen – näkymätön taistelukenttä yhteiskunnan sisällä

Joni Lindeman

Kun puhutaan vaikuttamisesta, mieleen nousevat usein propaganda, valeuutiset, sosiaalinen media tai informaatiovaikuttaminen. Todellisuudessa pitkäjänteisin ja usein tehokkain vaikuttamisen muoto kohdistuu paljon syvemmälle. Se kohdistuu yhteiskunnan kulttuuriin, arvoihin, identiteettiin, historiaan, uskontoon, poliittisiin rakenteisiin ja ihmisten käsitykseen siitä, keitä he ovat. Tätä voidaan kutsua sosiokulttuuriseksi vaikuttamiseksi.

Sosiokulttuurinen vaikuttaminen ei yleensä pyri muuttamaan yksittäistä mielipidettä tai voittamaan yhtä poliittista keskustelua. Sen tavoitteena on vaikuttaa siihen, miten ihmiset ymmärtävät oman yhteiskuntansa, historiansa, arvonsa ja tulevaisuutensa. Juuri siksi sen vaikutukset voivat olla pitkäkestoisia ja ulottua sukupolvien yli. Turvallisuusympäristön muutoksen myötä myös länsimaissa on alettu tarkastella yhä enemmän sitä, kuinka kulttuurisia, historiallisia ja yhteiskunnallisia tekijöitä voidaan käyttää osana laajempaa strategista vaikuttamista.

NATO:n piirissä tätä on tarkasteltu osana kognitiivisen sodankäynnin ja strategisen viestinnän tutkimusta. Keskeinen ajatus on, että modernin vaikuttamisen kohteena eivät ole vain tiedot tai mielipiteet vaan ihmisten tapa hahmottaa todellisuutta.

Mitä sosiokulttuurisella vaikuttamisella tarkoitetaan?

Sosiokulttuurinen vaikuttaminen tarkoittaa toimintaa, jossa pyritään hyödyntämään yhteiskunnan kulttuurisia, historiallisia, uskonnollisia, poliittisia tai sosiaalisia rakenteita haluttujen vaikutusten aikaansaamiseksi. Vaikuttamisen kohteena voivat olla esimerkiksi kansallinen identiteetti, historialliset muistot, uskonnolliset yhteisöt, poliittiset instituutiot, kansalaisjärjestöt, koulutusjärjestelmä, media, kulttuuriset arvot sekä yhteiskunnalliset jakolinjat.

Tavoitteena ei välttämättä ole saada ihmiset kannattamaan jotakin tiettyä asiaa. Usein riittää, että heidän luottamuksensa omaan yhteiskuntaansa heikkenee tai että yhteiskunnalliset ristiriidat syvenevät.

Monet turvallisuustutkijat ovat viime vuosina korostaneet, että identiteetti on yksi nykyajan vaikuttamisen keskeisimmistä kohteista. Ihmiset puolustavat identiteettiään usein voimakkaammin kuin yksittäisiä mielipiteitään. Jos ihminen kokee, että hänen kansallinen identiteettinsä, uskonnollinen vakaumuksensa, elämäntapansa tai maailmankuvansa on uhattuna, hän reagoi usein tunteella ennen järkiperäistä harkintaa.

Tämän vuoksi identiteettiin liittyvät kysymykset ovat erityisen herkkiä vaikuttamisen kohteita. NATO:n tutkimuksissa on puhuttu jopa identiteetin aseellistamisesta osana kognitiivista vaikuttamista. Suomessakin voidaan nähdä, kuinka keskustelu turvallisuuspolitiikasta, maahanmuutosta, historiasta tai kansallisista symboleista herättää usein voimakkaita tunteita. Juuri tällaiset teemat tarjoavat mahdollisuuden vaikuttaa yhteiskunnan sisäiseen yhtenäisyyteen.

Uskonto ja historia vaikuttamisen välineenä

Uskonto on kautta historian ollut yksi voimakkaimmista yhteiskuntaa yhdistävistä ja joskus myös jakavista tekijöistä. Sosiokulttuurisessa vaikuttamisessa uskontoa voidaan käyttää monella tavalla. Vaikuttaja voi pyrkiä esiintymään tietyn uskonnollisen yhteisön puolustajana, korostaa uskonnollisia ristiriitoja tai vahvistaa käsitystä siitä, että jokin uskonnollinen ryhmä on uhattuna. Historia tarjoaa tästä lukuisia esimerkkejä.

Kylmän sodan aikana uskontoa käytettiin sekä lännessä että idässä osana ideologista kilpailua. Myös nykyisissä konflikteissa uskonnollisia symboleita, kertomuksia ja identiteettejä käytetään edelleen osana poliittista vaikuttamista. Vaikuttamisen näkökulmasta uskonto on tehokas väline juuri siksi, että se liittyy ihmisten syvimpiin arvoihin, identiteettiin ja yhteisöllisyyteen.

Yksi sosiokulttuurisen vaikuttamisen keskeisistä kohteista on historia. Kyse ei yleensä ole historian kiistämisestä vaan sen tulkinnasta. Samasta tapahtumasta voidaan rakentaa hyvin erilaisia kertomuksia riippuen siitä, mitä halutaan korostaa. Historialliset kertomukset vaikuttavat siihen, miten ihmiset ymmärtävät nykyisyyttä ja millaisena he näkevät tulevaisuuden.

Monet valtiot käyttävät aktiivisesti historiaa osana strategista viestintäänsä. Menneisyyden tapahtumia nostetaan esiin perustelemaan nykyisiä poliittisia tavoitteita, vahvistamaan kansallista yhtenäisyyttä tai rakentamaan kuvaa ulkoisista uhista. Myös Suomessa historia on tärkeä osa kansallista identiteettiä. Talvisota, jatkosota, jälleenrakennus ja maanpuolustustahto ovat edelleen vahvoja yhteisiä kertomuksia. Juuri siksi niihin liittyvät tulkinnat voivat myös muodostua vaikuttamisen kohteiksi.

Ideologiat rakentavat maailmankuvaa

Ideologia tarjoaa ihmiselle selityksen siitä, miten maailma toimii ja mikä siinä on oikein tai väärin. Sosiokulttuurisessa vaikuttamisessa ideologioita voidaan käyttää vahvistamaan yhteisöllisyyttä, mutta myös lisäämään vastakkainasettelua. Vaikuttamisen tavoitteena voi olla esimerkiksi lisätä epäluottamusta demokraattisia instituutioita kohtaan tai vahvistaa käsitystä siitä, että yhteiskunta on peruuttamattomasti jakautunut. Tutkimuksissa on korostettu, että poliittisen järjestelmän ideologinen perusta on yksi yhteiskunnan keskeisistä voimavaroista. Jos luottamus järjestelmän oikeutukseen heikkenee, myös sen toimintakyky kärsii. Tämän vuoksi ideologinen vaikuttaminen kohdistuu usein juuri yhteiskunnan perusarvoihin, oikeusjärjestelmään, demokratiaan ja käsityksiin oikeudenmukaisuudesta.

Poliittiset instituutiot luottamuksen kohteena

Demokraattinen yhteiskunta perustuu siihen, että ihmiset hyväksyvät sen keskeiset instituutiot myös silloin, kun eivät ole samaa mieltä niiden tekemistä päätöksistä. Tämän vuoksi poliittiset instituutiot ovat yksi sosiokulttuurisen vaikuttamisen keskeisistä kohteista. Vaikuttamisen tavoitteena voi olla heikentää luottamusta esimerkiksi parlamenttiin, hallitukseen, oikeuslaitokseen, viranomaisiin, vaalijärjestelmään ja mediaan.

Usein tavoitteena ei ole saada kansalaisia tukemaan jotakin vaihtoehtoista järjestelmää. Riittää, että he menettävät uskonsa nykyisen järjestelmän toimivuuteen. Tällainen kehitys voi heikentää yhteiskunnan kykyä tehdä päätöksiä juuri silloin, kun niitä eniten tarvitaan.

Kansalaisaktivismi on demokraattisen yhteiskunnan normaali ja tärkeä osa. Juuri aktiivinen kansalaisyhteiskunta tekee yhteiskunnasta vahvemman ja kestävämmän. Sosiokulttuurisen vaikuttamisen näkökulmasta kansalaisliikkeet voivat kuitenkin muodostua myös vaikuttamisen kohteiksi tai välineiksi. Tämä ei tarkoita, että kansalaisaktivismi olisi lähtökohtaisesti epäilyttävää. Päinvastoin.

Demokratia tarvitsee aktiivisia kansalaisia. Turvallisuuden näkökulmasta olennaista on ymmärtää, että erilaisia liikkeitä voidaan pyrkiä hyödyntämään ulkopuolisiin tarkoituksiin. Vaikuttaja voi yrittää vahvistaa olemassa olevia ristiriitoja, lisätä vastakkainasettelua tai ohjata keskustelua haluamaansa suuntaan ilman, että suurin osa osallistujista edes tiedostaa asiaa. Tästä syystä avoimuus, lähdekritiikki ja yhteiskunnallinen keskustelukyky ovat tärkeitä myös kansalaisyhteiskunnan näkökulmasta.

Venäjä sosiokulttuurisena vaikuttajana

Venäjä on käyttänyt ja käyttää sosiokulttuuria yhtenä kokonaisvaltaisen vaikuttamisen välineenä. Tässä asiassa on kuitenkin hyvä olla tarkkana; kaikkea venäläiseen kulttuuriin, ortodoksisuuteen, venäjänkielisiin yhteisöihin tai kulttuurivaihtoon liittyvää toimintaa ei pidä automaattisesti nähdä vaikuttamisena. Osa niistä on normaalia yhteiskunnallista, uskonnollista tai kulttuurista toimintaa.

Sosiokulttuurisen vaikuttamisen näkökulmasta kiinnostavaa on se, miten Venäjän valtio, sen viranomaiset, valtionmedia tai valtiolliset verkostot ovat pyrkineet hyödyntämään kulttuuria, historiaa, identiteettiä tai yhteiskunnallisia jakolinjoja omien strategisten tavoitteidensa tukena. Tätä on käsitelty myös suomalaisessa tutkimuksessa ja turvallisuusanalyysissä.

Historian käyttö poliittisena vaikuttamisvälineenä

Yksi näkyvimmistä esimerkeistä on historian käyttö osana nykyistä turvallisuuspoliittista vaikuttamista. Venäläisessä valtiollisessa viestinnässä on viime vuosina pyritty liittämään Suomen NATO-jäsenyys toisen maailmansodan tapahtumiin ja rakentamaan narratiivia, jossa Suomi toimii jälleen lännen ”etuvartiona” Venäjää vastaan. Joissakin venäläisissä tulkinnoissa Suomea on verrattu jopa ”Ukraina 2.0:aan”. Kyse ei ole varsinaisesti historian kiistämisestä vaan historian käyttämisestä nykyisten poliittisten tavoitteiden tukena. Historiallisia tapahtumia tulkitaan tavalla, joka tukee nykyistä strategista viestiä. Tämä on klassinen sosiokulttuurisen vaikuttamisen keino: vaikuttamisen kohteena ei ole yksittäinen uutinen vaan kansallinen historiakäsitys.

ChatGPT

Historian vääristely ja uudelleenkirjoitus on yleinen venäläinen sosiokulttuurisen vaikuttamisen keino.

Suomettumisen muistojen hyödyntäminen

Venäjän Suomeen kohdistuneessa vaikuttamisessa on pitkään hyödynnetty myös Suomen ja Neuvostoliiton erityistä historiallista suhdetta. Suomalaiset tutkijat ovat arvioineet, että yksi Venäjän keskeisistä tavoitteista 2000-luvulla oli säilyttää Suomi sotilaallisesti liittoutumattomana ja pitää yllä kahdenvälisen erityissuhteen merkitystä.

Tässä vaikutettiin osittain identiteettitasolla: Suomi nähtiin ”sillanrakentajana”, korostettiin pragmaattisia suhteita Venäjään sekä pyrittiin vahvistamaan käsitystä siitä, että Suomen turvallisuus perustuu erityissuhteeseen eikä liittoutumiseen. Vaikuttaminen kohdistui siten turvallisuuspoliittiseen identiteettiin eikä yksittäisiin päätöksiin.

Venäjänkieliset yhteisöt ja ”Russki Mir” -ajattelu

Yksi tunnettu sosiokulttuurisen vaikuttamisen käsite on niin sanottu Russki Mir eli ”Venäläinen maailma”. Ajatuksen mukaan venäjän kieli, venäläinen kulttuuri, ortodoksinen perinne ja historiallinen yhteys muodostavat laajemman kulttuurisen yhteisön myös Venäjän rajojen ulkopuolella. Tätä ajattelua on käytetty osana Venäjän pehmeän vallan strategioita useissa maissa.

Suomessa venäjänkielinen väestö on luonnollisesti monimuotoinen eikä sitä voida käsitellä yhtenäisenä ryhmänä. Turvallisuustutkimuksessa on kuitenkin tarkasteltu sitä, kuinka valtio voi pyrkiä esiintymään ulkomailla asuvien venäjänkielisten suojelijana tai heidän etujensa puolustajana. Juuri tämän vuoksi Suomessa on korostettu onnistuneen integraation, yhteiskunnallisen osallisuuden ja luottamuksen merkitystä.

Ortodoksinen kirkko on Venäjällä historiallisesti ollut paljon enemmän kuin pelkkä uskonnollinen toimija. Useat tutkijat ovat korostaneet sen merkitystä kansallisen identiteetin rakentamisessa ja valtiollisten narratiivien tukemisessa. Suomessa ortodoksinen kirkko on itsenäinen kansallinen kirkko eikä osa Venäjän valtiollista järjestelmää.

Silti turvallisuustutkimuksessa on tarkasteltu sitä, kuinka uskonnollisia identiteettejä voidaan yleisesti hyödyntää vaikuttamisen välineinä silloin, kun pyritään rakentamaan käsitystä yhteisestä kulttuurisesta tai historiallisesta kohtalosta. Kyse ei siis ole suomalaisen ortodoksisuuden epäilemisestä vaan laajemmasta ilmiöstä, jossa uskonto toimii identiteetin ja yhteisöllisyyden rakentajana.

Siirtolaisuus vaikuttamisen välineenä

Vuoden 2023 rajatilanne on hyvä esimerkki siitä, kuinka yhteiskunnallisia jännitteitä voidaan pyrkiä hyödyntämään. Useat asiantuntijat arvioivat, että itärajan kautta ohjattujen turvapaikanhakijoiden tavoitteena oli aiheuttaa Suomessa poliittista keskustelua, hallinnollista kuormitusta ja yhteiskunnallista vastakkainasettelua. Vaikuttamisen kohteena eivät tällöin olleet rajanylittäjät itse vaan suomalainen yhteiskunta; luottamus viranomaisiin, poliittinen päätöksenteko, yhteiskunnallinen yhtenäisyys ja turvallisuudentunne. Tämä on hyvä esimerkki siitä, kuinka sosiokulttuurinen vaikuttaminen voi liittyä myös laajempaan hybridivaikuttamiseen.

Hybrid CoE:n ja NATO StratComin tutkimuksissa on korostettu, että yksi keskeinen vaikuttamisen tavoite on yhteiskunnallisten jakolinjojen syventäminen. Suomessa tällaisia teemoja voivat olla esimerkiksi NATO, Venäjä-suhteet, maahanmuutto, energia, EU, turvallisuuspolitiikka sekä historia.

Tavoitteena ei välttämättä ole saada suomalaisia kannattamaan Venäjää. Usein riittää, että suomalaiset alkavat epäillä toisiaan, viranomaisiaan tai yhteisiä instituutioitaan. Tämä on yksi modernin sosiokulttuurisen vaikuttamisen keskeisistä piirteistä: vaikutetaan yhteiskunnan sisäisiin suhteisiin enemmän kuin yksittäisiin mielipiteisiin.

Tärkein opetus Suomelle?

Ehkä tärkein havainto on, että Venäjän Suomeen kohdistama vaikuttaminen ei ole yleensä perustunut pelkästään propagandaan tai valeuutisiin. Suomalaisessa tutkimuksessa on korostettu, että vaikuttamisessa on usein pyritty hyödyntämään Suomen ja Venäjän historiallisia suhteita, yhteisiä kulttuurisia rajapintoja, identiteettikysymyksiä sekä yhteiskunnallisia keskusteluja.

Juuri siksi sosiokulttuurinen vaikuttaminen on turvallisuuden näkökulmasta kiinnostavaa. Se ei pyri ensisijaisesti muuttamaan sitä, mitä ihmiset tietävät. Se pyrkii vaikuttamaan siihen, miten ihmiset ymmärtävät itsensä, historiansa, yhteisönsä ja asemansa maailmassa. Siksi yhteiskunnan tärkeimpiä puolustuslinjoja eivät ole ainoastaan asevoimat, rajaturvallisuus tai kyberturvallisuus. Yhtä tärkeitä ovat historiallinen ymmärrys, kriittinen medialukutaito, toimivat instituutiot, vahva kansalaisyhteiskunta ja kyky käydä rakentavaa keskustelua vaikeistakin aiheista. Juuri nämä muodostavat sosiokulttuurisen resilienssin ytimen.

Perinteisesti turvallisuus on nähty ennen kaikkea sotilaallisena kysymyksenä. Nykyinen turvallisuusympäristö on kuitenkin paljon laajempi. Sosiokulttuurinen vaikuttaminen kohdistuu yhteiskunnan perustuksiin; identiteettiin, luottamukseen, yhteisöllisyyteen ja kriisinkestävyyteen. Sen vaikutukset voivat näkyä pitkään ennen kuin yksikään kriisi tai konflikti on näkyvästi käynnissä.

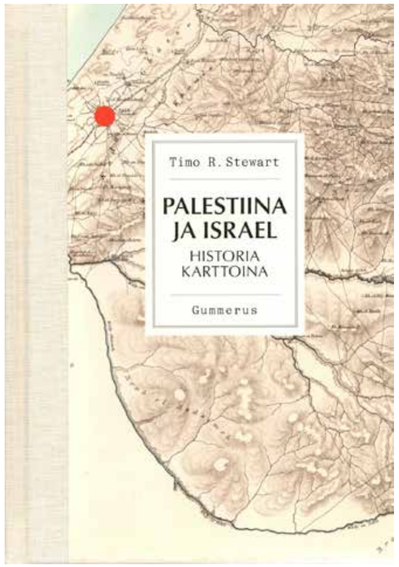
Suomalaisen kokonaisturvallisuuden näkökulmasta tärkeimpiä puolustuslinjoja eivät ole pelkästään rajat, asejärjestelmät tai tietoverkot. Yhtä tärkeitä ovat yhteiskunnallinen luottamus, toimivat instituutiot, vahva kansalaisyhteiskunta ja kyky käydä rakentavaa keskustelua myös vaikeista asioista. Juuri näistä tekijöistä muodostuu yhteiskunnan todellinen kriisinkestävyys. Siksi sosiokulttuurinen vaikuttaminen ei ole vain tutkijoiden, viranomaisten tai poliitikkojen asia. Se on osa modernia turvallisuusympäristöä, jonka ymmärtäminen kuuluu myös reserviläisille, vapaaehtoisen maanpuolustuksen toimijoille ja kaikille niille, jotka kantavat vastuuta suomalaisen yhteiskunnan turvallisuudesta.

Artikkeli perustuu NATO:n kognitiivista sodankäyntiä koskeviin tutkimuksiin, NATO StratCom COE:n julkaisuihin, Euroopan turvallisuusalan tutkimuksiin sekä kansainväliseen informaatiovaikuttamista ja yhteiskunnallista resilienssiä käsittelevään tutkimuskirjallisuuteen.

ARVOSTELIJALTA

Kartat politiikan palveluksessa

Aleksis Kivi kirjoitti Seitsemässä veljeksessä, miten kotomaamme koko kuva oli ainiaaksi painunut Jukolan Eeron sydämeen. Valtiotieteen tohtori **Timo R. Stewart** puolestaan arvioi, että historiallisen Palestiinan kartta on syöpynyt suomalaisten mieliin paremmin kuin minkään muun Suomen ulkopuolisen alueen kartta.

Tästä on pitänyt huolen luterilainen kirkko. Sen vaikutuksesta raamatunhistoria on kuulunut erottamattomana osana sekä kirkon itsensä antamaan opetukseen että koulujen oppiaineisiin. Raamatun Pyhä Maa on ollut vahvasti läsnä suomalaisten kristittyjen maailmankuvassa vuosisatoja. Vielä menneinä aikoina tavallisen kansan yleissivistykseen kuului, että Välimeren itärannikon paikannimet tunnettiin paremmin kuin monien naapurivaltioiden kaupungit.

Stewartin teos Palestiina ja Israel – historia karttoina ilmestyi viime syksynä Gummeruksen kustantamana. Kirja herätti heti runsaasti kiinnostusta osin samaan aikaan käynnissä olleen Gazan sodan vuoksi ja osin siksi, että televisiosta tuttu Lähi-idän kommentaattori yhdistettiin julkisuudessa kohuun hänen työsuhteensa päättymisestä Ulkopoliittisessa instituutissa. Tutkija itse vakuuttaa, että pestin päättyminen UPIssa perustui työsopimukseen.

Tie Lähi-idän asiantuntijaksi on edellyttänyt Stewartilta mittavien arkistolähteiden läpikäymisen lisäksi elämistä paikan päällä. Mies on asunut sekä Tel Avisissa että Itä-Jerusalemissa ja nähnyt omin silmin läheltä niin Israelin miehityspolitiikan seuraukset kuin palestiinalaisten pyrkimykset säilyttää ja mahdollisuuksien mukaan laajentaa omaa elintilaansa. Yhteistä näille osapuolille on se, että molempien ”oikeudet” Palestiinan maaperään lähtevät historian tulkinnoista.

Juutalaiset vetoavat kernaasti raamatullisiin tapahtumiin ja väittävät niiden vahvistavan heidän omistusoikeutensa luvattuun maahan. Eivätkä israelilaiset ole yksin näin ajatellessaan. Monet kristilliset järjestöt ja uskonnolliset kirkkokunnat Euroopassa ja Pohjois-Amerikassa näkevät Israelin valtiossa elävän todistuksen Raamatun ennustusten toteutumisesta. Alueen arabialaisväestö on toista mieltä. Palestiina on kuulunut heille vuosisatoja. Johan alueen vanhat kartatkin sen todistavat.

Valtio vailla vahvistettuja rajoja

Kirjoittajan mukaan Israelin valtiolla ei ole koskaan ollut virallisia maarajoja karttoihin piirrettynä. On vain aselepolinjoja, joista ensimmäiset syntyivät vuonna 1948 käydyn itsenäistymissodan seurauksena. Karttoihin merkittyjä rajoja ei ole ollut Palestiinallakaan. Ei edes 1920-luvulla, jolloin alue kuului mandaattina Kansainliiton hallintaan.

Tekstistä käy ilmi, että kuuden päivän sota vuonna 1967 oli Israelin puolelta voimannäyte, joka hiljensi pitkäksi aikaa juutalaisvaltion arabinaapurit. Se tarjosi Tel Avivin hallitukselle tilaisuuden sivuuttaa Palestiinan pakolaisten toiveet paluusta ja itsenäisyydestä sekä virallisesta asemasta miehitetyssä Itä-Jerusalemista.

Kuuden päivän sotaa seuranneet kaksi vuosikymmentä olivat Palestiinan oloihin harvinaista ”hiljaiselon aikaa”. Israelin puolella alettiin jo uskomaan, että miehitettyjen alueiden enemmistö tyytyisi vallitsevaan tilanteeseen ja että he, jotka vastustivat, voitaisiin pitää kurissa turvallisuuspalveluiden avulla. Toisin vain kävi. Vuoden 1987 lopulla puhkesi intifada eli miehityksen vastainen kansannousu, jossa palestiinalaiset tekivät selväksi, etteivät he hyväksy miehityksen jatkumista.

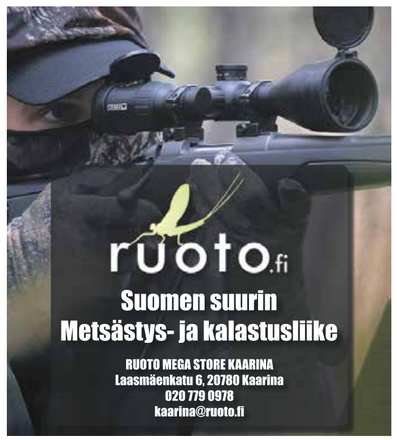
Timo R. Stewart ei lähde ennustamaan, miten asiat tulevat kehittymään Palestiinassa. Nykytilannetta parhaiten kuvaavan kartan hän sanoo löytäneensä Israelin hallinnon karttapalvelusta. Sen perusteella historiallisen Palestiinan alueella on vain yksi itsenäinen valtio, mutta kaikki sen hallitsemalla alueella asuvat ihmiset eivät nauti yhdenvertaisista oikeuksista.

Tuomo Hirvonen
everstiluutnantti evp.

KESKUSAUTOHALLI OY
Rieskalähteentie 75, TURKU | 0207 218 120
Örninkatu 13, SALO | 0207 218 320

ADWORKS
SUUNNITTELU | TUOTANTO | ASENNUS
TEIPPAUKSET
TARRAT
TULOSTEET
KYLTIT
OPASTEET
AURINGON-
SUOJAKALVOT
SUOMALAISTA PALVELUA
Soita ja tilaa! PUH. 029 007 4545
ADWORKS.FI ADWORKSOY ADWORKSOY KAKONTIE 7, LIETO

VIKING LINE

Parivartio

KOKOUKSET JA KILPAILUT

SYYS-SRA 2026

Loimaan Seudun Reserviläiset Ry järjestää Syys-SRA 2026 -kilpailun 26.-27.9.2026.

Paikka: Loimaan Laukojien ampumarata, Veteraanintie, Loimaa

Kilpailunjohtaja: Eero Kopu, eero.kopu@gmail.com

Ratamestari: Marcus Miettinen ja Jari Pentinmäki

Rastit: Kilpailussa ammutaan 6 rastia: 2 rastia kivääreillä ja 4 pistoolilla. Sallitut kivääreikaliiberit .223 ja 7.62.

Ampumamatkat: 3-50m.

Kokonaislaukaisumäärät: Pistooli 100 lks, Kivääri 60lks.

Kilpailusarjat: Uusimpien sääntöjen mukaan.

Aikataulu: Lauantaina ja Sunnuntaina: Ilmoittautuminen ja asetarkastus klo 09:00, kilpailijapuhuttelu klo 09:45 ja toiminta rasteilla alkaa klo 10:00.
Lauantaina on ainoastaan toimitsijakilpailu. Varsinaiselle kilpailupäivälle sunnuntaille otetaan 60 kilpailijaa.

Kilpailumaksu: 50€ kilpailumaksu, jota ei palauteta, maksetaan **13.9.2026** mennessä Loimaan Seudun Reserviläisten tilille: OmaSP FI41 4309 0010 4253 46. Viestisarakkeeseen: nimi, ampuja ID ja Syys-SRA 2026. Osallistumismaksu sisältää kilpailijoille sunnuntaina makkaraa ja kahvia.

Vakuutusturva: SAL kilpailulisenssi tai Reserviläisten ampumaturva. Dokumentit esitettävä kilpailupaikalla ilmoittautumisen yhteydessä.

Ilmoittautumiset: SSI / SyysSRA 2026 Loimaa 23.8.2026 alkaen, lisätietoa yhdistyksen nettisivuilla. Toimitsijat ilmoittautuvat prematchiin.

Kilpailuinfo: Kilpailukutsu, rastikuvaukset ja kilpailuinfo julkaistaan Loimaan Seudun Reserviläisten nettisivuilla. Rastikuvaukset julkaistaan 2 viikkoa ennen kilpailua.
Lisäinfoa: Kannattaa seurata Loimaan Seudun Reserviläisten nettisivuja viimehetken mahdollisille muutoksille.

Koska kyseessä on teemakilpailu, ammutaan vain pistoolilla ja kiväärillä.

Toimitsijaksi tulevat eivät maksa kilpailumaksua. Toimitsijoille on majoitusmahdollisuus yhdistyksen majalla, yhteydenotot majoitustarpeesta kilpailunjohtajalle.

Tervetuloa!

Sovelletun reserviläisammunnan (SRA) AMPUJANKURSSI

10.-11.10. ja 24.-25.10.2026 Loimaalla

Kurssin tavoite on SRA-ampujastatukseen johtava koulutus. Kurssin hyväksytysti suorittanut voi osallistua Reserviläisurheiluliiton SRA-kilpailuihin.

Kurssi soveltuu sovelletusta reserviläisammunnasta kiinnostuneille ammuntaa harrastaville reserviläisille. Kurssin alaikäraja on 15 vuotta, alle 18-vuotiaat vain vanhemman seurassa. Kurssille osallistujan tulee olla jonkin reserviläis-/reserviupseerijärjestön jäsen tai liittyä sellaiseen kurssin aikana ja kurssilla pitää olla voimassa oleva ampumavakuutus. Kurssille otetaan enintään 15 osallistujaa. Loimaan Seudun Reserviläisten jäsenet ovat etusijalla kurssille hyväksyttäessä.

Kurssi alkaa teoriaosuudella 10.10.2026 klo 9.00 Loimaalla Veteraanituvalla (Veteraanintie 21, 32200 Loimaa). Teoriaosuuden jälkeen on teoriakoe, joka tehdään sähköisesti älypuhelimella tai muulla nettiyhteydellä varustetulla laitteella. Muut päivät harjoitellaan ampumaradalla ja suoritetaan ampumakoe.

Ilmoittautuminen 20.9.2026 mennessä: https://my.priimalms.com/id185/course/main/23304239

Tämä RESUL:n uusi oppimisympäristö löytyy myös SRA-sivustolta SRA-kurssien alta. Valitse SRA-ampujakokelaan rekisteröitymislomake ja täytä tietosi. Tämän jälkeen ilmoittaudu kurssille LSRes SRA ampujakurssi. Oppimisympäristöstä löytyy lisää tietoa kurssista sekä tarvittava materiaali.

Kurssin hinta on 190 euroa (sis. laina-aseet ja patruunat), joka maksetaan kurssille hyväksymisen jälkeen 25.9.2026 mennessä: Loimaan Seudun Reserviläiset Ry, Oma SP FI41 4309 0010 425346, viestikenttään SRA-kurssi 2026. Lisäksi kurssin jälkeen tulee 30 euron SRA-rekisteröintimaksu Reserviläisurheiluliitolle.

Kurssilla läpikäytävät säännöt löytyvät RESUL:n SRA-sivuilta osoitteesta: https://resul.fi/wp-content/uploads/2024/02/SRA_Saannot_8_1.pdf

Ampumakoe: https://resul.fi/wp-content/uploads/2023/05/SRA-ampumakoe-2023.pdf

Tiedustelut: Jari Pentinmäki / 0401905003 / jari.pentinmaki78@gmail.com
Jani Salo / 0443318020 / janijs@outlook.com

VARSINAIS-SUOMEN RESERVILÄISPIIRIEN NUORISO- JA OSAAMISTOIMIKUNNAN LUENTOTILAISUUKSIA HEIKKILÄN SOTILASKODISSA

TIETÄÄKÖ NAAPURISI MITÄ MAKUUHUONEESSASI TAPAHTUU?

Nuoriso- ja osaamistoimikunta järjestää luennon: Siviilitiedustelu ja tietoturva 24.9.2026 klo 1800 Heikkilän sotilaskodissa.

Luennoitsijana toimii res. kapt. Johannes Kossila.

Luento on suunnattu Varsinais-Suomen Reserviläispiirien jäsenyhdistysten jäsenille.

Jäsenen mukana pääsee yksi kaveri, jolta peritään 5€ "tarjoilumaksu".

Luennolle on mahdollista osallistua verkon välityksellä. Ilmoittautumislomake V-S Reserviläispiirien verkkosivuilla.

NAISET, NUORET JA KOTIRINTAMA

Nuoriso- ja osaamistoimikunta järjestää luennon: Naiset ja nuoret kotirintamalla sotien aikana 6.10.2026 klo 1800 Heikkilän sotilaskodissa.

Luennoitsijana toimii everstiluutnantti evp Markku Heinonen.

Luento on suunnattu Varsinais-Suomen Reserviläispiirien jäsenyhdistysten jäsenille.

Jäsenen mukana pääsee yksi kaveri, jolta peritään 5€ "tarjoilumaksu".

Luennolle on mahdollista osallistua verkon välityksellä. Ilmoittautumislomake V-S Reserviläispiirien verkkosivuilla.

KOKOUSKALENTERI 2026

Piirien kokoukset 2026
- Syyskokous 4.11.2026 klo 1730 alkaen (Sotilaskoti)

Piirien yhteinen työvaliokunta 2026
- 17.9.2026 klo 1730 alkaen (Sotilaskoti), (Vapaudenristin ritarikunta ja RESUL)
- 25.11.2026 klo 1730 alkaen (Sotilaskoti), (Piirien huomionosoitukset, Sotilasansiomitalit)

Reserviupseeripiirin hallitus 2026
- 20.8.2026 klo 1730 alkaen (Sotilaskoti), (upseeriylennykset, Vapaudenristin ritarikunta ja RESUL)
- 28.10.2026 klo 1730 alkaen (Sotilaskoti)
- 2.12.2026 klo 1800 alkaen (Avoin), (kauden päätösateria)

Reserviläispiirin hallitus 2026
- 26.8.2026 klo 1730 alkaen (Sotilaskoti), (Vapaudenristin ritarikunta ja RESUL)
- 29.10.2026 klo 1730 alkaen (Sotilaskoti)
- 3.12.2026 klo 1800 alkaen (Avoin), (kauden päätösateria)

Parivartion toimitusneuvosto 2026
- 16.9.2026 klo 1730 alkaen (Teams)

Muita ajankohtia kalenteriin 2026
- Parivartion yhteistyökumppaneiden joululounas 25.11.2026 klo 1300 alkaen (Sotilaskoti)
- Piirien yhteinen joulupuuro 9.12.2026 klo 1800 alkaen (Sotilaskoti)

RESERVILÄISURHEILU

06.06.2026 V-S RES.PIIRIEN AMPUMA-MESTARUUS KROUVINUMMEN AMPUMARATA

50m Kivääri 60 ls, makuu, sarja H

1. Ylik	Joni Majala	MySeRes	81	75	69	72	75	74	**446**		

50m Kivääri 60 ls, makuu, sarja H60

1. Ylipursim	Ari Kaskinen	MySeRes	47	67	59	60	70	55	**358**		

50m Kivääri 60 ls, makuu, sarja D

1.	Anne Isotalo	MySeRes	62	56	58	63	63	63	**365**		

50m Kivääri 3x20 ls, sarja H

1. Ylik	Joni Majala	MySeRes	81	75	156	35	37	72	44	46	90	**318**

25m Pistooli 60 ls, sarja H

1. Vänr	Mikael Viitakoski	TurRU	88	83	92	263	90	91	89	270	**533**	
2. Jääk	Aarne Koskinen	TuRes	90	93	94	277	70	67	85	222	**499**	
3. Ylik	Joni Majala	MySeRes	86	88	88	262	69	80	70	219	**481**	

25m Pistooli 60 ls, sarja H50

1. Autostm	Jani Mattila	MySeRes	89	95	93	277	92	93	89	274	**551**	
2. Ylil	Petri Viitala	LaiRau	92	93	89	274	90	94	92	276	**550**	
3. Kapt	Jussi Hurri	KySeRU	76	90	88	254	87	89	87	263	**517**	
4. Alik	Sampo Hokkanen	TuRes	95	94	90	279	84	69	85	238	**517**	
5. Viestim	Jarmo Kumpulainen	TuRes	78	82	77	237	88	90	85	263	**500**	

25m Pistooli 60 ls, sarja H60

1. Alik	Matti Anttonen	SaSeRes	89	91	94	274	93	87	93	273	**547**	
2. Alik	Ari Peltonen	MySeRes	82	86	72	240	78	84	89	251	**491**	
3. Kapt	Juha Keskitalo	Ve-LokRU	79	84	79	242	75	70	75	220	**462**	
4. Kers	Pekka Tuominen	TuRes	62	66	62	190	85	83	78	246	**436**	
5. Ltn	Mauri Laitinen	Ve-LokRU	72	61	76	209	76	78	73	227	**436**	

25m Pistooli 60 ls, sarja H70

1. Vänr	Jaakko Myllykylä	LoiRU	78	87	89	254	95	86	87	268	**522**	24
2. Kapt	Markku Tammi	KySeRU	68	82	80	230	91	85	83	259	**489**	

25m Pistooli 60 ls, sarja H75

1. Alik	Martti Martèlius	MySeRes	74	78	80	232	93	88	87	268	**500**	
2. Kapt	Tuomo Kuopio	KySeRU	59	75	73	207	80	88	85	253	**460**	

25m Pistooli 60 ls, sarja H80

1. Stm	Kari Nyrhinen	TuRes	78	77	76	231	57	70	58	185	**416**	

Pist. pika 3x20 ls, sarja H

1. Jääk	Aarne Koskinen	TuRes	96	93	189	92	91	183	89	91	180	**552**
2. Ylik	Joni Majala	MySeRes	65	69	134	71	65	136	69	64	133	**403**

Pist. pika 3x20 ls, sarja H50

1. Ylil	Petri Viitala	LaiRau	92	91	183	93	98	191	69	91	160	**534**
2. Alik	Sampo Hokkanen	TuRes	92	98	190	86	85	171	84	86	170	**531**
3. Viestim	Jarmo Kumpulainen	TuRes	60	89	149	90	92	182	88	84	172	**503**
4. Autostm	Jani Mattila	MySeRes	82	84	166	88	84	172	72	86	158	**496**
5. Kapt	Jussi Hurri	KySeRU	84	81	165	57	66	123	79	55	134	**422**

Pist. pika 3x20 ls, sarja H60

1. Alik	Matti Anttonen	SaSeRes	91	89	180	91	91	182	79	85	164	**526**
2. Alik	Ari Peltonen	MySeRes	86	77	163	84	78	162	87	81	168	**493**
3. Kers	Pekka Tuominen	TuRes	81	79	160	78	76	154	75	80	155	**469**
4. Ltn	Mauri Laitinen	Ve-LokRU	79	81	160	65	84	149	28	64	92	**401**

Pist. pika 3x20 ls, sarja H70

1. Vänr	Jaakko Myllykylä	LoiRU	93	90	183	88	94	182	82	71	153	**518**
2. Kapt	Markku Tammi	KySeRU	81	82	163	81	78	159	88	83	171	**493**

Pist. pika 3x20 ls, sarja H75

1. Kapt	Tuomo Kuopio	KySeRU	71	83	154	77	84	161	76	61	137	**452**
2. Alik	Martti Martèlius	MySeRes	73	81	154	79	67	146	73	76	149	**449**

Pist. pika 3x20 ls, sarja D

1. Kapt	Mari Vainio-Kaila	LaiRau	75	79	154	61	48	109	49	64	113	**376**

25m Isopistooli, sarja H

1. Jääk	Aarne Koskinen	TuRes	86	95	91	272	84	81	79	244	**516**	

25m Isopistooli, sarja H50

1 Viestim	Jarmo Kumpulainen	TuRes	87	84	90	261	90	92	85	267	**528**	
2. Ylil	Petri Viitala	LaiRau	92	84	88	264					**264**	

25m Isopistooli, sarja H60

1. Alik	Matti Anttonen	SaSeRes	92	93	91	276	91	90	93	274	**550**	
2. Alik	Ari Peltonen	MySeRes	69	68	60	197	85	86	82	253	**450**	
3. Kers	Pekka Tuominen	TuRes	69	59	70	198	79	73	80	232	**430**	

25m Isopistooli, sarja H70

1. Vänr	Jaakko Myllykylä	LoiRU	91	85	88	264	93	91	84	268	**532**	
2. Kapt	Markku Tammi	KySeRU	69	75	77	221	81	75	90	246	**467**	

25m Isopistooli, sarja H75

1. Kapt	Tuomo Kuopio	KySeRU	82	87	92	261	90	89	87	266	**527**	
2 Alik	Martti Martèlius	MySeRes	74	79	73	226	66	79	88	233	**459**	

50m Kivääri makuu joukkueet, sarja H

1. MySeRes	**1169**	Anne Isotalo 365, Ylik Joni Majala 446, Ylipursim Ari Kaskinen 358

25m Pistooli joukkueet, sarja H

1. MySeRes	**1542**	Autostm Jani Mattila 551, Alik Ari Peltonen 491, Alik Martti Martèlius 500
2. TuRes	**1516**	Jääk Aarne Koskinen 499, Alik Sampo Hokkanen 517, Viestim Jarmo Kumpulainen 500
3. KySeRU	**1466**	Kapt Jussi Hurri 517, Kapt Markku Tammi 489, Kapt Tuomo Kuopio 460

Pist. pika 3x20 ls joukkueet, sarja H

1. TuRes	**1586**	Jääk Aarne Koskinen 552, Alik Sampo Hokkanen 531, Viestim Jarmo Kumpulainen 503
2. KySeRU	**1367**	Kapt Jussi Hurri 422, Kapt Markku Tammi 493, Kapt Tuomo Kuopio 452
3. MySeRes	**1345**	Ylik Joni Majala 403, Alik Ari Peltonen 493, Alik Martti Martèlius 449

AMPUMASUUNNISTUS 29.7.

HENKILÖKOHTAISET TULOKSET:

H80: 1. Erkki Laine (Salo RU) 1:24:58

H75: 1. Reijo Hannus (Salo RU) 1:09:40
Heikki Rantanen (Alastaro RES) HYL

H70: 1. Jukka Salo (Salo RU) 0:56:33
2. Seppo Hyyppä (Loimaa RES) 1:05:17
Tapio Vuolle (Alastaro RES) HYL

H60: Esko Pirttimäki (Alastaro RES) HYL

H55: 1. Joni Tenhunen (Naantali AU) 0:40:19
Mika Kilpeläinen (Alastaro RES) EI AIKAA

H50: 1. Janne Ahola (Turku RES) 0:44:11

H45: 1. Mikko Välivirta (Salo RU) 0:45:28
2. Jani Häkkinen (Alastaro RES) 1:08:28
3. Ilkka Lumme (Turku RES) 1:45:05

H: 1. Viljami Rankio (Turku RES) 1:35:08

D50: 1. Oxana Tenhunen (Halikko RES) 0:55:47

JOUKKUETULOKSET:

H50-H80: 1. Salo RU (Salo, Hannus, Laine) 3:31:11

PARISPRINTTI:

H80: 1. Mikko Jormanainen + Viljami Rankio (Turku RES) 1:10:18
2. Markus Sallinen + Janne Ahola (Turku RES) 1:12:45

H100: Jani Häkkinen + Mika Kilpeläinen (Alastaro RES) HYL

H120: 1. Jukka Salo + Mikko Välivirta (Salo RU) 1:00:28
Esko Pirttimäki + Tapio Vuolle (Alastaro RES) HYL

H140: 1. Erkki Laine+ Reijo Hannus (Salo RU) 1:30:08

Kilpailun ulkopuolella:
Joni Tenhunen + Oxana Tenhunen (Naantali+Halikko RES) 0:57:07

Toteutamme Vakka-Suomen alueella laadukkaita ICT-, sähkö-, talotekniikka- ja teollisuusautomaatio-ratkaisuja.
Suunnittelemme, asennamme ja operoimme ratkaisuja, jotka tuottavat turvallisuutta, tehokkuutta ja viihtyisyyttä.
Vahvavirta
p. 02 85 801, info@vahvavirta.fi

LEDIFY
www.ledify.fi
02-5278011

OP Koti

Tuemme vapaaehtoista maanpuolustusta

Turun Upseerikerho ry

TURKU ENERGIA

VARSINAISESTI MEITÄ KIINNOSTAA VARSINAIS-SUOMI.

LUE MITEN ENERGISOIMME SEUTUA:
turkuenergia.fi

Turun Seudun Vesi Oy

Puhdasta vettä - luonnollisesti

www.turunseudunvesi.fi

KUN HALUAT LÄMPIMÄÄN

www.isover.fi

RAUTANET

ALASTARON RAKENNUSTARVIKE OY
Loimijoentie 81, Alastaro • (02) 764 1955

FINAVIA

KYMMENEN JA YKSI KIPERÄÄ VASTAUKSET

1. Talvisodan ensimmäinen taistelukosketus ja ensimmäinen taistelu tapahtuivat Lieksan Inarin kylässä (silloisessa Pielisjärven pitäjässä) 30. marraskuuta 1939 kello 06.30 aamulla, hieman ennen kuin virallinen hyökkäys alkoi muilla rintamilla.

2. Midwayn taistelu käytiin 4.-7.6. 1942. Se oli Tyynenmeren sodan käännekohta. Pysäytti Japanin etenemisen Tyynellämerellä. Japanin tappiot: Japani menetti neljä tärkeää lentotukialusta sekä paljon kokeneita lentäjiä. Yhdysvallat sai Tyynenmeren laivaston tasapainon haltuunsa ja aloitti oman vastahyökkäyksensä.

3. Kylmän sodan päättymisen jälkeen Natoon liittyivät ensimmäisinä Tšekki, Unkari ja Puola, jotka liittyivät puolustusliittoon samanaikaisesti maaliskuussa 1999.

4. Naton 1. artiklan ydinajatus on kansainvälisten riitojen rauhanomainen ratkaiseminen sekä pidättyminen voimankäytöllä uhkaamisesta ja sen käytöstä. Jäsenmaat sitoutuvat noudattamaan näissä asioissa Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan periaatteita.

5. Tykistötutka TYTKA21. Tykistötutka paikantaa vihollisen epäsuorantulen yksiköitä ammusten lentoradan perusteella, johtaa omien epäsuorantulen yksiköiden tulta sekä valvoo ilmatilaa. Miehistö: 1 + 3, elektronisesti keilaava 3D tutka; sivusektori 120°, korkeussektori 40°, mittausetäisyydet tykistö:40 km, raketinheittimet: 70 km, ilmamaalit: 250 km, paino: 27 000 kg, valmistusmaa: Israel.

6. Minilennokkijärjestelmä Orbiter 2b. Orbiter-minilennokkijärjestelmää (Mini Unmanned Aerial System, MUAS) käytetään Maavoimissa tiedusteluun, alueiden valvontaan ja tulenjohtoon. Puolustusvoimissa tyyppitunnusta OL käyttävä Aeronautics Defense Systemsin valmistama lennokkijärjestelmä otettiin käyttöön vuonna 2014. Siipien kärkiväli 3,00 m, pituus: 1,40 m, paino: 9,8 kg, lentonopeus: 60-140 km/h, toiminta-aika: 3 h, normaali tehtäväkorkeus: 350-800 m, voimalaite työntöpotkurilla varustettu sähkömoottori, lennokkijärjestelmän kokoonpanoon kuuluu 3-6 lennokkia, joissa on hyötykuormana päivä- ja lämpökamera. Maakalustona ovat katapultti, antenniyksikkö, ohjausasema, tehtävänjohtajan päätelaite, kuvantulkintalaite ja kuvavastaanottimia. Valmistusmaa Israel.

7. Ensimmäisen Mannerheim-ristin sai eversti Ernst Ruben Lagus 22. heinäkuuta 1941. Hänet nimitettiin ritariksi numerolla 1 erinomaisista johtajantaidoista ja urhoollisuudesta jatkosodan hyökkäysvaiheessa Laatokan pohjoispuolella.

8. Yhdysvallat, Venäjä, Kiina, Ranska, Iso-Britannia (Yhdistynyt kuningaskunta), Intia, Pakistan, Pohjois-Korea ja Israel (ei myönnä tai kiellä asiaa virallisesti, mutta sillä yleisesti tiedetään olevan ydinaseita).

9. Venäläinen prikaati käyttää hyökkäyksessä porrastettua taistelujärjestystä, jonka keskeiset osat ovat ensimmäinen porras, toinen porras tai reservi sekä tykistö- ja ilmatorjuntatuki. Ukrainan sota on tätä tosin muuttanut ja tulee vaikuttamaan tulevaisuuden taistelujärjestykseen.

10. Afganistanin kriisinhallintaoperaatioiden aikana kaatui kaksi suomalaista sotilasta: kersantti Petri Immonen ja yliluutnantti Jukka Kansonen. Molempien sotilaiden kuoleman aiheutti tienvarsipommin räjähdys.

10+1: Merivoimilla ei ole enää aktiivikäytössä perinteisiä kiinteitä rannikkotykistölinnakkeita, vaan rannikon puolustus perustuu nykyään liikkuvaan kalustoon, rannikko-ohjuksiin ja hajautettuun toimintaan. Miksi kiinteistä linnakkeista luovuttiin? Paikallaan pysyvät suuret tykkiasemat ja saarilinnakkeet ovat helppo kohde nykyaikaisille ohjuksille, lennokeille ja ilmasta tulevalle tulelle. Nykyaikainen sodankäynti vaatii joukoilta ja aseilta nopeaa siirtelyä paikasta toiseen, jotta ne eivät tuhoudu vihollisen ensi-iskussa. Kiinteät tykit on korvattu pitkän kantaman meritorjuntaohjuksilla (kuten Mto85 / RBS15) ja liikkuvilla järjestelmillä, jotka tarjoavat laajemman ja tehokkaamman suojan merialueilla. Pienten saarilinnakkeiden ja vanhojen rannikkotykkien (kuten legendaaristen 130 TK -tornikanuunoiden) ylläpito on liian kallista suhteessa niiden sotilaalliseen hyötyyn nykyaikana.